

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Vrchní soud v Olomouci projednal ve veřejném zasedání konaném dne 9. dubna 2009 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Milana Kaderky a soudců JUDr. Jiřího Zouhara a JUDr. Miloslava Stankuše odvolání obžalované **BXXXX ŠXXXX**, nar. XXXXX, a **MUDr. RXXXX ŠXXXX**, matky obžalované BXXXX ŠXXXX, proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 24.10.2008, č.j. 52 T 2/2008-5487, a rozhodl t a k t o :

I. Podle § 258 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr.ř. se napadený rozsudek z podnětu obou podaných odvolání č á s t e č n ě z r u š u j e , a t o o h l e d n ě obžalované BXXXX ŠXXXX v celém rozsahu.

II. Podle § 259 odst. 3 tr.ř. se nově rozhoduje t a k t o :

obžalovaná

BXXXX ŠXXXX,

nar. XXXXX v XXXXX, trvale bytem XXXXX, XXXXX, bez pracovního poměru, t.č. ve vazbě ve Vazební věznici XXXXX,

j e v i n n a , ž e

společně s již pravomocně odsouzenými KXXXX MXXXX, KXXXX MXXXX, HXXXX BXXXX, JXXXX TXXXX a JXXXX ŠXXXX v přesně nezjištěné době od počátku letních prázdnin roku 2006 do 7.5.2007 na různých místech v XXXXX, dále v XXXXX a XXXXX po předchozí domluvě v úmyslu působit na zdraví

a psychiku nezletilého AAAAA, nar. XXXXX, a nezletilého BBBBB, nar. XXXXX, s cílem přetřhnout základní vztahy v rámci rodiny a vytvořit člověka se zlomenou vůlí, necitlivého k bolesti a násilí, který by se podřídil jakýmkoliv příkazům autority, byvše si vědomi následků, které svým jednáním vyvolají, opakovaně ve více případech tyto chlapce, kteří žili ve společné domácnosti se svou matkou KXXXX MXXXX a na jejichž výchově se další obžalovaní podíleli z pověření KXXXX MXXXX buď z titulu příbuzenského vztahu anebo jako pedagogové jimi navštěvovaných zájmových kroužků, tedy znali výchovné prostředí nezletilých, nepřiměřeně fyzicky a psychicky týrali, a to tím, že je surově bili, zraňovali, mučili, ponižovali a omezovali, a dále je po delší dobu drželi zavřené v uzamčených místnostech a klecích v různých objektech, často svázané nebo připoutané k pevné překážce, bez možnosti základní hygieny a sociálního kontaktu s okolím, a to následujícím níže popsáním způsobem,

a obžalovaná BXXXX ŠXXXX byla ještě před uvedeným obdobím KXXXX MXXXX přivedena do rodiny KXXXX MXXXX pod identitou 13-leté dívky původem z XXXXX jménem AXXXX JXXXX, tzv. „AXXXX“, která je těžce nemocná a v minulosti byla brutálně psychicky a psychicky týrána a pohlavně zneužívána, byla na území ČR ilegálně dopravena a nachází se v péči lékaře a diplomata vystupujícího pod jménem AXXXX GXXXX či AXXXX ZXXXX, ačkoli se tyto skutečnosti vůbec nezakládaly na pravdě, společně vzbudily v KXXXX MXXXX pocit nutnosti náhradní rodinné péče a permanentní lékařské péče o AXXXX, takže KXXXX MXXXX podlehla dojmu, že je namístě plnit pokyny dané prostřednictvím SMS a e-mailů od údajného lékaře ohledně péče o AXXXX, přičemž tyto pokyny doručovala KXXXX MXXXX nejméně KXXXX MXXXX, pokyny se nadále týkaly i vykonstruovaných výchovných problémů s poškozenými nezletilými syny KXXXX MXXXX a tato byla instrukcemi vedena k údajně nutným razantním výchovným opatřením vůči synům v podobě níže popsaného jednání spočívajícího v nepřiměřených fyzických trestech, ponižování a omezování, přičemž BXXXX ŠXXXX a KXXXX MXXXX poukazovaly cíleně na závady v chování poškozených a byly si tak vědomy, že KXXXX MXXXX bude postupovat níže uvedeným způsobem a na tomto postupu se samy podílely, obžalovaná BXXXX ŠXXXX pak před KXXXX MXXXX lživě obviňovala nezletilého AAAAA z toho, že jí fyzicky ubližuje, přestože věděla, že po každém takovém obvinění bude nezletilý AAAAA tvrdě fyzicky potrestán:

B. společně s pravomocně odsouzenými KXXXX MXXXX, KXXXX MXXXX, JXXXX ŠXXXX, JXXXX TXXXX a HXXXX BXXXX

ve druhé polovině měsíce srpna 2006 po dobu nejméně 4-5 dnů v obci XXXXX, na ulici XXXXX, v objektu chaty majitelky MXXXX KXXXX, kterou měli v užívání manželé TXXXX, držely KXXXX MXXXX a KXXXX MXXXX nezletilé děti AAAAA a BBBBB celodenně zavřené v psích klecích, které vypůjčil JXXXX TXXXX a na chatu přivezla KXXXX MXXXX spolu s lavory a rákoskami, v těchto mohli oba nezletilí ležet pouze skrčením v kleče s ohnutými lokty opřenými o zem, nosily jim do klecí jídlo, přičemž chlapci v klecích museli vykonávat i potřebu do mís, zakazovaly jim pod hrozbou fyzických trestů komunikovat, večer a v noci je opakovaně po dobu i několika hodin KXXXX MXXXX bila páskem a rákoskou po zádech, škrabala je vidličkou, páčila cigaretou, strkala chlapcům hlavy do lavoru s vodou, zatímco jim KXXXX MXXXX držela ruce, aby se nebránili, a při tomto jednání je KXXXX a

KXXXX MXXXX svazovaly provazy a švihadly, zavazovaly oči páskami z prostěradel, nutily je v krátkém časovém limitu učit se nazpaměť vulgární texty, a když nezletilí úkol nezvládli, byly je páskem nebo rákoskou do různých míst na těle, dále KXXXX MXXXX nutila nezletilého AAAAA, aby se sám pálil cigaretou a bil bambusovou tyčí a aby bil řemenem po zádech svého bratra BBBB, a dále se musel nezletilý AAAAA sám řezat nožem, který mu dala, nechala nezletilého BBBB předstírat před bratrem, že je mrtvý poté, co mu měl nezletilý AAAAA dát údajně otrávenou vodu, a za tímto účelem vyhrabala KXXXX MXXXX mělkou jámu, kde BBBB přikázaly ležet a předstírat, že je mrtvý, a KXXXX MXXXX posypala podlahu moukou a nutila nezletilého AAAAA stát po delší dobu bez pohnutí na místě tak, aby nebyly na zemi šlápoty;

obžalovaná BXXXX ŠXXXX, která byla po celou dobu přítomna jednání KXXXX a KXXXX MXXXX, v jednom případě sama týrala nezletilého AAAAA tím způsobem, že poté, co ho vytáhla z úkrytu za truhlou, kam se schoval, povalila ho na zem, opakovaně mu ponořovala hlavu do lavoru naplněného vodou, až se nezletilý AAAAA topil, protože nemohl dýchat, a napil se vody, a v tomto jednání přes jeho odpor pokračovala až do chvíle, než z lavoru vylil vodu, dále učila KXXXX MXXXX vázat uzly k poutání rukou nezletilých dětí,

násilí vůči chlapcům bylo vystupňováno ve druhé části pobytu na chatě, kdy obžalovaná KXXXX MXXXX měla dle instrukcí psaných KXXXX MXXXX chlapce pálit, řezat a nezletilému AAAAA vyříznout ze zadečku kus masa, který měl sníst, což KXXXX MXXXX nezvládla, proto na pokyn KXXXX MXXXX přijeli na předmětnou chatu JXXXX TXXXX a JXXXX ŠXXXX s tím, že již byli KXXXX MXXXX instruováni, jakým způsobem mají završit týrání a mučení dětí, a tito poté, co KXXXX MXXXX odvedla chlapce do komory nacházející se za kuchyní chaty, kde jim zavázala oči pásky natrhanými z prostěradla a předala je JXXXX ŠXXXX a JXXXX TXXXX s tím, že je požádala o pomoc při převýchově chlapců a dopředu jim za ni poděkovala, tito nasadili chlapcům na hlavy plastové pytle, které poškozeným přilepili ke krku izolepou, svázali je a nahé je bili do různých částí těla, řezali blíže nespecifikovaným řezným nástrojem po zádech, pálili je v tříselech a na jiných částech těla, hrubě jim nadávali, ponižovali, a poté blíže nezjištěným způsobem a předmětem způsobili na pravé hýždě nezletilého AAAAA poranění spočívající nejméně v rozsáhlé spálenině, kdy při tomto jednání drželi chlapce za přirození, tomuto trýznění v komoře byla přítomna i HXXXX BXXXX, která na chatu přijela společně s JXXXX TXXXX a JXXXX ŠXXXX, a její úloha při týrání poškozených spočívala v tom, že tvořila tzv. publikum a vyluzovala různé zvuky a hlasy s cílem vyvolat u chlapců dojem přítomnosti více lidí u jejich týrání a tím zvýšit jejich strach a hrůzu z toho, co se děje; po ukončení trýznění předali zraněné chlapce ležící na zemi KXXXX a KXXXX MXXXX, kdy KXXXX MXXXX poté vyhrožovala chlapcům, že nesmějí nikomu říci o dění na chatě, jinak že se tam vrátí a v jejich týrání bude pokračováno,

kdy v důsledku shora popsaných jednání

nezletilý **AAAAA** utrpěl zranění, a to jizvy různě dlouhé na zádech, bocích, končetinách, okrouhlé větší plošné jizvy v oblasti levé hýždě a vnitřní plochy pravého stehna do 1,5 cm a rozsáhlou plošnou jizvu se zvrásněným povrchem v oblasti pravé hýždě o ploše 7 x 4,5 cm,

a nezletilý **BBBBB** tenké jizvy na různých částech těla, okrouhlé větší plošné jizvy v oblasti břicha a na přední ploše levého stehna do 1,5 cm a v oblasti zad i čerstvé škrábance,

kdy ze soudně lékařského hlediska se jednalo o popáleniny 2. stupně s dobou hojení minimálně 2 týdny a v případě rozsáhlé jizvy u **AAAAA** v oblasti pravé hýždě o popáleninu 3. stupně s dobou hojení několik měsíců, jednalo se o zranění bolestivá, která v případě menších poranění způsobených cigaretou omezovala poškozené v obvyklém způsobu života po dobu cca 14 dní a v případě zranění na pravé hýždě nezletilého **AAAAA** po dobu 4 týdnů, se známkami hnisavého zánětu a s vystupňováním bolesti až k hranici snesitelnosti.

V důsledku psychického strádání, jež mělo charakter mučivých útrap, došlo u poškozených k disharmonickému vývoji osobnosti, ke vzniku a rozvoji posttraumatické stresové poruchy, která se u nich projevila poruchami nálady, navazování sociálních vztahů, emoční labilitou, anxiétou, fobiemi, poruchami spánku a koncentrace, vývojovým regresem, pocity viny, samoty, izolace a opuštění, kdy se jedná o celoživotní omezení v obvyklém způsobu života, došlo u nich k závažnému narušení psychického vývoje a k rozvoji psychosociální deprivace s trvalými následky a nezletilí budou vyžadovat dlouhodobou nebo dokonce celoživotní psychoterapeutickou a pedopsychiatrickou péči.

t e d y

týrala jinou osobu žijící s ní ve společně obývaném bytě a spáchala uvedený čin zvláště surovým způsobem,

t í m s p á c h a l a

trestný čin týrání osoby žijící ve společně obývaném bytě nebo domě podle § 215a odst. 1, odst. 2 písm. a) tr.zák. ve formě spolupachatelství podle § 9 odst. 2 tr.zák.,

o d s u z u j e s e

podle § 215a odst. 2 tr.zák. k trestu odnětí svobody v trvání 5 (pěti) roků

Podle § 39a odst. 2 písm. c) tr.zák. se pro výkon uloženého trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 228 odst. 1 tr.ř. je obžalovaná **BXXXX ŠXXXX povinna společně a nerozdílně s již pravomocně odsouzenými **KXXXX MXXXX, KXXXX MXXXX, HXXXX BXXXX, JXXXX TXXXX a JXXXX ŠXXXX**, kterým byla tato povinnost uložena rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 24.10.2008, č.j. 52 T 2/2008-5487, ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 9.3.2009, sp.zn. 6 To 117/2008, zaplatit poškozeným**

BBBBB, nar. XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX, t.č. XXXXX, XXXXX, škodu ve výši 240.000,- Kč a

AAAAA, nar. XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX, t.č. XXXXX, XXXXX, škodu ve výši 320.400,- Kč.

III. V ostatních výrocích zůstává napadený rozsudek nezměněn.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 24.10.2008, č.j. 52 T 2/2008, č.j. 52 T 2/2008-5487, byla obžalovaná BXXXX ŠXXXX uznána vinnou trestným činem týrání svěřené osoby podle § 215 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr.zák. formou spolupachatelství podle § 9 odst. 2 tr.zák.

Obžalovaná se měla, společně s již odsouzenými KXXXX MXXXX, KXXXX MXXXX, HXXXX BXXXX, JXXXX TXXXX a JXXXX ŠXXXX, dle skutkových zjištění soudu prvního stupně trestných činů dopustit tak, že

I. společně v přesně nezjištěné době od počátku letních prázdnin roku 2006 do 7.5.2007 na různých místech v XXXXX, dále v XXXXX a XXXXX po předchozí domluvě v úmyslu působit na zdraví a psychiku nezletilého AAAAA, nar. XXXXX, a nezletilého BBBBB, nar. XXXXX, s cílem přetrhnout základní vztahy v rámci rodiny a vytvořit člověka se zlomenou vůlí, necitlivého k bolesti a násilí, který by se podřídil jakýmkoliv příkazům autority, byvše si vědomi následků, které svým jednáním vyvolají, opakovaně ve více případech tyto chlapce, kteří žili ve společné domácnosti se svou matkou obžalovanou KXXXX MXXXX a na jejichž výchově se další obžalovaní podíleli z pověření obžalované KXXXX MXXXX buď z titulu příbuzenského vztahu anebo jako pedagogové jimi navštěvovaných zájmových kroužků, tedy znali výchovné prostředí nezletilých, nepřiměřeně fyzicky a psychicky týrali, a to tím, že je surově bili, zraňovali, mučili, ponižovali a omezovali, a dále je po delší dobu drželi zavřené v uzamčených místnostech a klecích v různých objektech, často svázané nebo připoutané k pevné překážce, bez možnosti základní hygieny a sociálního kontaktu s okolím, a to následujícím níže popsaným způsobem, a obžalovaná BXXXX ŠXXXX byla ještě před uvedeným obdobím obžalovanou KXXXX MXXXX přivedena do rodiny obžalované KXXXX MXXXX pod identitou 13-leté dívky původem z XXXXX jménem AXXXX JXXXX, tzv. „AXXXX“, která je těžce nemocná a v minulosti byla brutálně psychicky a fyzicky týrána a pohlavně zneužívána, byla na území ČR ilegálně dopravena a nachází se v péči lékaře a diplomata vystupujícího pod jménem AXXXX GXXXX či AXXXX ZXXXX, ačkoli se tyto skutečnosti vůbec nezakládaly na pravdě, společně vzbudily v obžalované KXXXX MXXXX pocit nutnosti náhradní rodinné péče a permanentní lékařské péče o AXXXX, takže obžalovaná KXXXX MXXXX podlehla dojmu, že je namístě plnit pokyny dané prostřednictvím sms a e-mailů od údajného lékaře ohledně péče

o AXXXX, přičemž tyto pokyny doručovala obžalované KXXXX MXXXX nejméně obžalovaná KXXXX MXXXX, pokyny se nadále týkaly i vykonstruovaných výchovných problémů s poškozenými nezletilými syny KXXXX MXXXX a tato byla instrukcemi vedena k údajně nutným razantním výchovným opatřením vůči synům v podobě níže popsaného jednání, spočívajícího v nepřiměřených fyzických trestech, ponižování a omezování, přičemž obžalované BXXXX ŠXXXX a KXXXX MXXXX poukazovaly cíleně na závady v chování poškozených a byly si tak vědomy, že obžalovaná KXXXX MXXXX bude postupovat níže uvedeným způsobem a na tomto postupu se samy podílely, obžalovaná BXXXX ŠXXXX pak před obžalovanou KXXXX MXXXX lživě obviňovala nezletilého AAAAA z toho, že jí fyzicky ubližuje, přestože věděla, že po každém takovém obvinění bude nezletilý AAAAA tvrdě fyzicky potrestán.

B. Obžalování KXXXX MXXXX, KXXXX MXXXX, JXXXX ŠXXXX, JXXXX TXXXX, BXXXX ŠXXXX a HXXXX BXXXX ve druhé polovině měsíce srpna 2006 po dobu nejméně 4-5 dnů v obci XXXXX, na ulici XXXXX, v objektu chaty majitelky MXXXX KXXXX, kterou měli v užívání manželé TXXXX, držely obžalované KXXXX MXXXX a KXXXX MXXXX nezletilé děti AAAAA a BBBBB celodenně zavřené v psích klecích, které vypůjčil obžalovaný JXXXX TXXXX a na chatu přivezla obžalovaná KXXXX MXXXX spolu s lavory a rákoskami, v těchto mohli oba nezletilí ležet pouze skrčením v kleče s ohnutými lokty opřenými o zem, nosily jim do klecí jídlo, přičemž chlapci v klecích museli vykonávat i potřebu do mís, zakazovaly jim pod hrozbou fyzických trestů komunikovat, večer a v noci je opakovaně po dobu i několika hodin obžalovaná KXXXX MXXXX bila páskem a rákoskou po zádech, škrabala je vidličkou, páčila cigaretou, strkala chlapcům hlavy do lavoru s vodou, zatímco jim obžalovaná KXXXX MXXXX držela ruce, aby se nebránili, a při tomto jednání je obžalované KXXXX a KXXXX MXXXX svazovaly provazy a švihadly, zavazovaly oči páskami z prostěradel, nutily je v krátkém časovém limitu učit se nazpaměť vulgární texty, a když nezletilí úkol nezvládli, byly je páskem nebo rákoskou do různých míst na těle, dále obžalovaná KXXXX MXXXX nutila nezletilého AAAAA, aby se sám páčil cigaretou a bil bambusovou tyčí a aby bil řemenem po zádech svého bratra BBBBB, a dále se musel nezletilý AAAAA sám řezat nožem, který mu dala, nechala nezletilého BBBBB předstírat před bratrem, že je mrtvý poté, co mu měl nezletilý AAAAA dát údajně otrávenou vodu, a za tímto účelem vyhrabala obžalovaná KXXXX MXXXX mělkou jámu, kde BBBBB přikázaly ležet a předstírat, že je mrtvý, a obžalovaná KXXXX MXXXX posypala podlahu moukou a nutila nezletilého AAAAA stát po delší dobu bez pohnutí na místě tak, aby nebyly na zemi šlápoty. Obžalovaná BXXXX ŠXXXX, která byla po celou dobu přítomna jednání obžalovaných KXXXX a KXXXX MXXXX, v jednom případě sama týrala nezletilého AAAAA tím způsobem, že poté, co ho vytáhla z úkrytu za truhlou, kam se schoval, povalila ho na zem, opakovaně mu ponořovala hlavu do lavoru naplněného vodou, až se nezletilý AAAAA topil, protože nemohl dýchat, a napil se vody, a v tomto jednání přes jeho odpor pokračovala až do chvíle, než z lavoru vylil vodu, dále učila obžalovanou KXXXX MXXXX vázat uzly k poutání rukou nezletilých dětí. Násilí vůči chlapcům bylo vystupňováno ve druhé části pobytu na chatě, kdy obžalovaná KXXXX MXXXX měla dle instrukcí psaných obžalovanou KXXXX MXXXX chlapce pálit, řezat a nezletilému AAAAA vyříznout ze zedečku kus masa, který měl sníst, což obžalovaná nezvládla, proto na pokyn obžalované KXXXX MXXXX přijeli na předmětnou chatu obžalování JXXXX TXXXX a JXXXX ŠXXXX s tím, že již byli obžalovanou KXXXX MXXXX

instruování, jakým způsobem mají završit týrání a mučení dětí, a tito poté, co obžalovaná KXXXX MXXXX odvedla chlapce do komory nacházející se za kuchyní chaty, kde jim zavázala oči pásky natrhanými z prostěradla a předala je obžalovaným JXXXX ŠXXXX a JXXXX TXXXX s tím, že je požádala o pomoc při převýchově chlapců a dopředu jim za ni poděkovala, tito nasadili chlapcům na hlavy plastové pytle, které poškozeným přilepili ke krku izolepou, svázali je a nahé je bili do různých částí těla, řezali blíže nespecifikovaným řezným nástrojem po zádech, pálili je v tříselech a na jiných částech těla, hrubě jim nadávali, ponižovali, a poté blíže nezjištěným způsobem a předmětem způsobili na pravé hýždi nezletilého AAAAA poranění spočívající nejméně v rozsáhlé spálenině, kdy při tomto jednání drželi chlapce za přirození, tomuto trýznění v komoře byla přítomna i obžalovaná HXXXX BXXXX, která na chatu přijela společně s JXXXX TXXXX a JXXXX ŠXXXX, a její úloha při týrání poškozených spočívala v tom, že tvořila tzv. publikum a vyluzovala různé zvuky a hlasy s cílem vyvolat u chlapců dojem přítomnosti více lidí u jejich týrání a tím zvýšit jejich strach a hrůzu z toho, co se děje; po ukončení trýznění předali zraněné chlapce ležící na zemi obžalovaným KXXXX a KXXXX MXXXX, kdy obžalovaná KXXXX MXXXX poté vyhrožovala chlapcům, že nesmějí nikomu říci o dění na chatě, jinak že se tam vrátí a v jejich týrání bude pokračováno.

V důsledku shora popsanych jednání nezletilý **AAAAA** utrpěl zranění, a to jizvy různě dlouhé na zádech, bocích, končetinách, okrouhlé větší plošné jizvy v oblasti levé hýždě a vnitřní plochy pravého stehna do 1,5 cm a rozsáhlou plošnou jizvu se zvrásněným povrchem v oblasti pravé hýždě o ploše 7 x 4,5 cm a nezletilý **BBBBB** tenké jizvy na různých částech těla, okrouhlé větší plošné jizvy v oblasti břicha a na přední ploše levého stehna do 1,5 cm a v oblasti zad i čerstvé škrábance, kdy ze soudně lékařského hlediska se jednalo o popáleniny 2. stupně s dobou hojení minimálně 2 týdny a v případě rozsáhlé jizvy u AAAAA v oblasti pravé hýždě o popáleninu 3. stupně s dobou hojení několik měsíců, jednalo se o zranění bolestivá, která v případě menších poranění způsobených cigaretou omezovala poškozené v obvyklém způsobu života po dobu cca 14 dní a v případě zranění na pravé hýždi nezletilého AAAAA po dobu 4 týdnů, se známkami hnisavého zánětu a s vystupňováním bolesti až k hranici snesitelnosti. V důsledku psychického strádání, jež mělo charakter mučivých útrap, došlo u poškozených k disharmonickému vývoji osobnosti, ke vzniku a rozvoji posttraumatické stresové poruchy, která se u nich projevila poruchami nálady, navazování sociálních vztahů, emoční labilitou, anxiétou, fobiemi, poruchami spánku a koncentrace, vývojovým regresem, pocity viny, samoty, izolace a opuštění, kdy se jedná o celoživotní omezení v obvyklém způsobu života, došlo u nich k závažnému narušení psychického vývoje a k rozvoji psychosociální deprivace s trvalými následky a nezletilí budou vyžadovat dlouhodobou nebo dokonce celoživotní psychoterapeutickou a pedopsychiatrickou péči.

Za tyto trestné činy byla obžalovaná BXXXX ŠXXXX odsouzena podle § 215 odst. 2 tr.zák. k trestu odnětí svobody v trvání pěti roků. Podle § 39a odst. 2 písm. c) tr.zák. byla pro výkon uloženého trestu zařazena do věznice s ostrahou. Podle § 228 odst. 1 tr.ř. byla obžalované uložena povinnost zaplatit společně a nerozdílně s ostatními spoluobžalovanými poškozeným BBBBB, nar. XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX, t.č. XXXXX, XXXXX, škodu ve výši 240.000,- Kč a AAAAA,

nar. XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX, t.č. XXXXX, XXXXX, škodu ve výši 320.400,- Kč.

Tento rozsudek nenabyl právní moci, neboť byl napaden odvoláními obžalované BXXXX ŠXXXX a její matky MUDr. RXXXX ŠXXXX.

Opravný prostředek samotné obžalované byl zpracován jejím obhájcem JUDr. Richardem Novákem a z jeho úvodu se podává, že je zaměřen proti všem výrokům napadeného rozsudku.

Odvolatelka konstatuje, že nesouhlasí s rozsahem provedeného dokazování, když argumentuje tím, že v přípravném řízení uvedla celou řadu velice závažných skutečností s vědomím, že tyto se stanou předmětem dokazování. Její právo na obhajobu bylo, podle jejího názoru, omezeno na rozsah vyšetřování provedeného policejními orgány. Poukázala na skutečnost, že nalézací soud sice provedl rozsáhlé dokazování, nicméně s výjimkou dvou důkazů nevyhověl obhajobě, pokud ta navrhovala provést takové důkazy, které byly již známy jak policii, tak dozorové státní zástupkyni a tyto důkazy byly součástí jiných policejních spisů. V této souvislosti poukázala na osobu, která byla známa jak policii, tak státnímu zastupitelství – svědkyni, která odvolatelku viděla ve špatném stavu v Luhačovicích. Tato svědkyně podle odvolatelky jednoznačně potvrzuje vědomost KXXXX MXXXX o pravé totožnosti odvolatelky v době, v níž KXXXX MXXXX tvrdila, že odvolatelku znala pouze jako AXXXX. Odvolatelka vytkla soudu, že při rozhodování o její vině vycházel toliko z určité části výpovědi KXXXX MXXXX a vzal za prokázané, že měla od počátku po předchozí dohodě s KXXXX MXXXX hrát v rodině KXXXX MXXXX nemocnou AXXXX. Obžalovaná poukazuje na skutečnost, že, ač jí nalézací soud neuvěřil, že AXXXX nehrála, přesto se ona sama následkem dlouhodobého zpracovávání jako AXXXX doopravdy cítila. Vytkla nalézacímu soudu, že bez toho, aby byl k dnešnímu dni zjištěn motiv jednání zúčastněných osob včetně jejího motivu, nalézací soud uvěřil KXXXX MXXXX v tom smyslu, že ona neměla ponětí o skutečné identitě AXXXX. Podle názoru odvolatelky se toto nezakládá na pravdě a navíc se soudu nepodařilo zjistit, proč by jednala tak, aby uváděla KXXXX MXXXX v omyl. Obžalovaná ŠXXXX argumentovala tím, že do dnešního dne ani jí není známo, proč se ocitla v postavení AXXXX. Nesouhlasí s tím, že by měla být osobou, která si měla být vědoma toho, co činí a rozhodně nemohla být manipulována. Poukázala na to, že všechny tři ve věci zpracované znalecké posudky jí tuto roli přisuzují. Zásadně nesouhlasí s názorem nalézacího soudu vyjádřeném v úvodní části rozsudku v tom smyslu, že se měla dohodnout s KXXXX MXXXX na tom, jak postupovat vůči KXXXX MXXXX a vůči její rodině. Poukázala na to, že v době, kdy byla předána k výchově do rodiny KXXXX MXXXX, byla fyzicky a duševně na tom tak zle, že nemohla ovládat své vlastní jednání. Poukázala na to, že v té době vážila 40 kg, jméno AXXXX jí bylo přiděleno, rozhodně si jej nepřidělila sama. Poukázala na to, že právě o této skutečnosti se na několika místech ve spisovém materiálu zmiňují i nezletilí synové KXXXX MXXXX. Má za to, že to nebyla ona, kdo si toto jméno měl vymyslet a kdo měl vědomě jít do rodiny KXXXX MXXXX a zde „pomáhat“ s výchovou či brutální převýchovou jejich nezletilých dětí. Dále pak vytýkala nalézacímu soudu, že se mu nepodařilo zjistit, kdo vystupoval pod přezdívkou „doktor“ s tím, že odvolatelka je přesvědčena, že právě tato osoba měla

nést trestní odpovědnost za jednání a ona odmítá nést odpovědnost za neznámou osobu, která vědomě uváděla v omyl obě sestry MXXXX. Konstatuje, že nikdy žádným způsobem nenaváděla KXXXX MXXXX k tomu, aby své děti týrala. Poukázala na to, že nebyla odsouzena za dlouhodobé týrání dětí, ale za jednorázový exces. Přesto přesvědčení nalézacího soudu, podpořené obrovskou medializací celého případu se podle názoru odvolatelky nakonec projevilo jak v otázce viny, tak v otázce uloženého trestu. K samotnému skutku uvedla, že se stal během krátkého okamžiku, kdy ona sama pod nátlakem dlouhodobého týrání na chatě ve XXXXX byla donucena potopit nezletilému AAAAA hlavu do lavoru. Argumentuje tím, že jednala pod příkazem a pod tlakem, že bude následně bita. Poukázala na to, že zmíněnému bití také skutečně předcházelo. Konstatovala, že zmíněnému jednání předcházelo ve XXXXX i to, že byla zavírána stejně jako nezletilí hoši do psích klecí. Podle jejího názoru bylo z výsledku obou nezletilých chlapců objektivně zjištěno, že i ona byla na chatě týrána, když poukázala na to, že částečně to připustila i KXXXX MXXXX a hovořila o tom i KXXXX MXXXX. Podle jejího názoru z provedeného dokazování plyne, že to, co činil na chatě AAAAA svému bratrovi, tak prakticky vykonával i s ní, včetně podávání tzv. otrávené vody a poté pohřbívání. Argumentuje tím, že ona sama to v dané chvíli prožívala jako realitu a nikoliv jako zábavu či záměr. Uvádí, že jí není známo, proč se soud prvního stupně přiklonil ani ne tak k výpovědi KXXXX MXXXX, která rovněž vypovídala o jejím týrání na chatě, ale vyhnula se přesnému popisu okolností, za kterých se měla dopustit jednání vůči AAAAA. Konstatuje, že se od svého návratu do České republiky cítí poškozena některými médii a je toho názoru, že, ač nalézací soud vytvořil v rámci veřejného hlavního líčení dostatek prostoru sdělovacím prostředkům, sám částečně přijal hru médií. Pak je podle jejího mínění nasnadě, proč ona jako osoba, která skutečně nechtěla AAAAA ublížit, který navíc o ní nic špatného neuváděl, byla uznána vinnou ze spáchání tzv. trestného činu, a zejména, proč jí byl uložen tak vysoký nepodmíněný trest odnětí svobody. Konstatovala, že bylo velice složité za této situace se obhajovat i proti nařčení nikoli ze spisu, ale z tisku. Má také za to, že je zcela patrné, že nalézací soud se od okamžiku zahájení hlavního líčení postupně stále více a více přikláněl k verzi KXXXX MXXXX v tom smyslu, že tato byla vykreslována jako oběť a její vlastní argumentace, že obětí byla ona, zanikala.

V další části opravného prostředku pak obžalovaná reagovala na konkrétní argumentaci v napadeném rozsudku. Poukázala na to, že pokud se na straně 2 napadeného rozsudku objevil názor, že obžalovaná MXXXX podlela dojmu, že je na místě plnit pokyny dané prostřednictvím SMS a e-mailů od údajného lékaře ohledně péče o AXXXX, pak si položila otázku, jak je možné, že KXXXX MXXXX ihned po začátku prázdnin v roce 2006 dokázala úplně na cizí chatě, v úplně cizím prostředí po příjezdu zavřít své syny i odvolatelku samotnou do psích klecí a následně ji bít společně s nezletilými chlapci a nechávat ji i BBBBB pohřbít. V této souvislosti konstatovala, že nesouhlasí s argumentací znalců, kterou přejal i napadený rozsudek v tom smyslu, že KXXXX MXXXX byla zmanipulovaná již natolik, že v jednání pokračovala. Zde poukázala na to, že jednání spočívající v tom, že KXXXX MXXXX odvezla své vlastní děti, které milovala, na prázdniny na chatu a v okamžiku, kdy jim začínají prázdniny, přičemž do té doby jim neměla činit nic špatného, je začne mlátit a týrat, není jednáním zmanipulované osoby, ale je jednáním zcela záměrným a cíleným. Poukázala také na to, že zejména v přípravném řízení byla neustále určitá snaha spojovat osobu „doktora“ i s její

osobou. V této souvislosti konstatovala, že se to nikdy nepodařilo prokázat a zejména to není pravda. Nesouhlasí také s argumentací nalézacího soudu, že ona společně s KXXXX MXXXX poukazovaly cíleně na závady v chování obou nezletilých poškozených. Konstatuje, že i ona sama byla společně s BBBB trestána AAAAA, a rovněž i ona měla vypít údajně i otrávenou vodu, i ona měla ležet ve vykopaném hrobu a předstírat, že je mrtvá. Poukázala na to, že provedeným dokazováním nebyl zjištěn opak. I ona také, jak uváděla ve své výpovědi, byla nucena stát bez hnutí na jednom místě a kolem ní na podlaze byla rozsypaná mouka. Uvedla, že tímto procházela nejen na chatě ve XXXXX, ale v dřívější době i v XXXXX a na jiných chatách. Připustila, že skutečně musela nezletilého AAAAA dostat k onomu lavoru a hlavu mu do lavoru potopit. Poukázala na to, že do dnešního dne se k této skutečnosti nikdy nevyjádřila KXXXX MXXXX, vždy využila svého práva nevypovídat, popřípadě neuvedla okolnosti případu. Uvedla, že do dnešního dne k tomuto mechanismu vypovídal pouze AAAAA. Argumentovala však tím, že se rozchází údaje o počtu potopení, když ani ona si již přesně nepamatuje, jak se celá událost seběhla. Nicméně uvedla, že si naprosto přesně pamatuje, co předcházelo této události. Večer předtím byla v tak špatném psychickém i fyzickém stavu, že využila určitého okamžiku, kdy byla v pokoji sama, svázaná a podařilo se jí částečně rozvázat uzly a chtěla následně spáchat sebevraždu skokem z okna. V tom ji však bylo tehdy zabráněno. V této souvislosti si klade otázku, proč o tom KXXXX MXXXX nevypovídala. V této souvislosti poukázala na skutečnost, že její obhájce požadoval provedení rekonstrukce celé události, aby bylo přesně zjištěno, co se na místě odehrálo, nicméně mu nebylo vyhověno. Konstatovala, že pokud si ona na celou událost ještě vzpomíná, má pak za to, že AAAAA hlavu namočila do vody a viděla před sebou hrůzu, AAAAA hlavu vytáhl, nějak se zakuckal a oba dva se svalili na zem a voda z lavoru se vylila. Zcela přesně si pamatuje, že vždy, když měla něco učinit na pokyn KXXXX či KXXXX MXXXX na chatě ve XXXXX, bylo nesplnění úkolu spojeno s psychickým a fyzickým týráním. Je jí hrozně líto, co udělala, uvědomuje si, že to AAAAA dělat neměla. Nesouhlasí také s tím, že měla učit KXXXX MXXXX vázat uzly k poutání rukou nezletilých dětí. V této souvislosti argumentovala skutečností, že KXXXX MXXXX i se svými syny se po dobu několika let pravidelně účastnila dětských táborů, a tudíž nemusela být nikým učena, jak se mají vázat nějaké uzly. Vytýká také nalézacímu soudu, že vůbec nebral zřetel na to, že nezletilí synové KXXXX MXXXX se o ní vyjadřovali vždy dobře, v tom smyslu, že je měla a má je hodně ráda, že na ně nic špatného nehrála a její cit k nim byl a do dnešního dne je zcela upřímný. V další části opravného prostředku pak obžalovaná konstatuje, že pokud nalézací soud rozhodl ve věci i na základě znaleckého zkoumání její osoby, pak zkoumání provedené soudními znalkyněmi Zapletalovou, Hamplovou a Hajnovou pokládá za naprosto nepřipustný zásah do hodnocení skutkového děje. Se závěry tohoto znaleckého posudku nesouhlasí, naopak plně se ztotožňuje se závěry druhého znaleckého posudku (zpracovaného znalci MUDr. Weinbergerem a Mgr. et Mgr. Telcovou). Pokud byl v této souvislosti vypracován třetí, tzv. revizní znalecký posudek, pak obžalovaná tento hodnotí jako alibistický. Poukázala na to, že v tomto posudku se v některých směrech opakují závěry znaleckého posudku č. 1, v některých směrech se znalci z ÚVN Praha pouze vyjadřují tak, že se ztotožňují se závěry znaleckého posudku č. 1. V této souvislosti poukázala na to, že ji navštívilo mnoho znalců z ÚVN Praha během jejího zkoumání ve Věznici v XXXXX, nicméně žádné podrobné zkoumání její osoby již prováděno nebylo. Za nejhorší ze všeho pokládá to, že znalkyně, které zpracovávaly znalecký posudek č. 1 se ani

u soudu netajily tím, že hodnotily skutkový stav případu. V této souvislosti poukázala na to, že se znalkyně vyjádřily kupříkladu tak, že jí neuvěřily, že jí byly KXXXX MXXXX aplikovány injekce. V této souvislosti poukázala na to, že o aplikaci injekcí hovořila sama KXXXX MXXXX. Uvedla, že naprosto vylučuje nevědomost KXXXX MXXXX v tom směru, že by jmenovaná nevěděla, že AXXXX je ve skutečnosti BXXXX ŠXXXX. Je přesvědčena, že KXXXX MXXXX věděla daleko lépe než ona sama, že AXXXX je BXXXX ŠXXXX, vyjádřila přesvědčení, že ona sama roli AXXXX nehrála, naopak byla natolik zmanipulována, že věřila v tuto situaci a v této souvislosti pak nechápe, proč znalkyně tak podjatě vystupovaly vůči její osobě. Má za to, že zmíněné znalkyně jí ublížily, zejména pokud konstatovaly, že má sadomasochistické sklony vůči malým dětem. To je něco, s čím nemůže zásadně souhlasit. Podle názoru obžalované je s podivem, že znalec ÚVN v Praze prof. Weiss sice stručně uvedl, že souhlasí se závěry znalkyně Dr. Hajnové, nicméně tento znalec již k hlavnímu líčení nepřijel a zároveň své zkoumání neodůvodňoval. V této souvislosti poukázala na to, že prof. Weiss uznává stejnou metodu výzkumu vyšetřovaných osob jako Dr. Hajnová, nicméně prof. Weiss v publikaci, kterou má k dispozici obhajoba, uvádí jako druhou metodu zkoumání vyšetřované osoby z hlediska jejích sexuálních sklonnů použitím tzv. detektoru lži. V této souvislosti poukázala odvolatelka, že vyšetření na detektoru lži v této trestní věci absolvovala, a to v březnu roku 2008. Konstatovala, že závěry již sice přesně nezná, nicméně bylo jí řečeno, že nelže a že tento závěr lze aplikovat i pro soudní jednání v tzv. kauze XXXXX. V této souvislosti konstatovala, že opakovaně žádala, aby byl proveden tento důkaz i před nalézacím soudem. Poukázala také na další pasáže v odůvodnění napadeného rozsudku, kde se hovoří kromě jiného o tom, že KXXXX MXXXX potápěla hlavu do lavoru s vodou oběma svým synům. V této souvislosti si položila otázku, zda to není náhodou, že se jedná o tentýž lavor a zda to není náhodou, že ona následně musela totéž udělat AAAAA. Podle jejího názoru to náhoda není. Opakovaně v této souvislosti uvedla, že rozhodně nebylo jejím záměrem jednorázově poškodit AAAAA. V další části opravného prostředku pak se obžalovaná vyjadřovala ke svědeckým výpovědím svědků manželů FXXXX. V této souvislosti uvedla, že je pro ni neobjasněné a až zarážející, jak oba tito svědkové vystupovali při hlavním líčení u nalézacího soudu. V této souvislosti poukázala nato, že pokud se manželé FXXXX na něčem domlouvali, pak především na tom, jak budou s ní žít, jaká bude její identita, nicméně v žádném případě to nebyl její nápad. Uvedla, že od takovýchto názorů se naprosto distancuje. Stejně tak se distancuje od tvrzení manželů FXXXX, že to nakonec měla být ona, kdo měl manipulovat i jejich rodinou. Podle jejího názoru z dopisu, který napsala HXXXX FXXXX a který je zařazen ve spisovém materiálu, jednoznačně vyplývá, že to byla naopak jmenovaná svědkyně, která ovlivňovala odvolatelku a nikoli naopak. Nesouhlasí také se závěrem nalézacího soudu, že měla nařknout svědka FXXXX z toho, že jí měl pohlavně zneužívat. Naopak setrvává na stanovisku, že za svého pobytu v XXXXX byla ona zneužívána k určitým praktikám a nabízena cizím lidem. Podle jejího názoru v žádném případě není pravdou, že by ona sama přišla s názorem, že se bude vydávat za AXXXX FXXXX a dobrovolně se bude zdržovat v XXXXX v rodině FXXXX jako jejich dcera. Opakovaně pak tvrdí, že pokládá za naprosto jasné, že KXXXX MXXXX věděla o její skutečné totožnosti. Vytkla také nalézacímu soudu, že se vůbec nezajímal o to, jaké byly výdělkové a příjmové možnosti obou sester MXXXX a kde tedy braly peníze na drahý nájem rodinného domu v XXXXX. Klade si také otázku, proč se nalézací soud

nezajímal o to, zda i KXXXX MXXXX nemá chirurgicky provedenou úpravu prsou, a naopak tak podrobně byla zjišťována tato skutečnost, která s kauzou nemá nic společného, u ní samotné. Pokud jde o ty pasáže odůvodnění napadeného rozsudku, v nichž se nalézací soud zabývá výpovědí KXXXX MXXXX, pak k tomu uvedla, že KXXXX MXXXX vypovídala u hlavního líčení stále více a více podrobněji a dokázala se také podrobně vyjádřit k události topení AAAAA v latoru ve XXXXX. Zde poukázala na to, že pokládá za velice důležité to, že se KXXXX MXXXX byla schopna vyjádřit více či méně podrobně k tomu, jak k celé události došlo. Nesouhlasí potom s postupem nalézacího soudu, pokud ten v příslušné části výpovědi KXXXX MXXXX této neuvěřil a tuto výpověď pokládá za účelovou. Zde obžalovaná konstatuje, že pokud by nalézací soud mohl připustit, že KXXXX MXXXX vypovídá pravdivě ohledně událostí na chatě ve XXXXX, pak by musel samozřejmě změnit své rozhodnutí o vině i ohledně případu samotné odvolatelky. Podle názoru odvolatelky je však zcela zřejmé, že KXXXX MXXXX vypovídá o její roli na chatě pravdivě a uvádí skutečně to, co se na chatě dělo. Pokud jde o původně obžalovanou HXXXX BXXXX, pak v této souvislosti vyslovila obžalovaná ŠXXXX podiv, že nalézací soud se ani při zahájení hlavního líčení nenamáhal s tím, aby jmenovaná byla přítomna při konání hlavního líčení. Ačkoli podle odvolatelky postupoval nalézací soud v souladu s trestním řádem, přesto je odvolatelka toho názoru, že se soud prvního stupně měl pokusit HXXXX BXXXX vyslechnout, byť znal její stanovisko sdělované jejím obhájcem. Přesto se měla HXXXX BXXXX alespoň v jednom případě k soudu dostavit a ústně soudu sdělit, jak hodlá dál procesně postupovat. Obžalovaná ŠXXXX uvedla, že do dnešního dne nerozumí tomu, jaké bylo postavení HXXXX BXXXX v celém případě. Obžalovaná konstatovala, že vůči ní samotné se HXXXX BXXXX nikdy nechovala tak, aby mohla ona sama k HXXXX BXXXX sdělit cokoli pozitivního. Má za to, že k HXXXX BXXXX řekla již dost a je podle ní s podivem, že se policejnímu orgánu dosud nepodařilo provést bližší a důkladnější šetření vztahů mezi jí samotnou, KXXXX MXXXX a HXXXX BXXXX. K tomu, jakým způsobem soud rekapituluje její vlastní výpověď, uvedla obžalovaná, že k tomu nemůže uvést nic víc, než že podala svoji výpověď zcela podrobně, spontánně, ve snaze řádně se obhájit. Konstatovala, že na všem, co dosud uvedla, zejména pokud se týče jejího týrání v minulosti, trvá. Konstatoje, že veškeré prohlídky své osoby a veškerá vyšetření znalců pokládá v tomto směru za velmi neobjektivní, sledující záměr prokázat jí lež, popřípadě proto, že od událostí, kdy jí bylo ubližováno, uběhla již dlouhá doba, a tudíž stopy na jejím těle nebyly tak výrazné. Pokud jde například o pálení cigaretami, pak konstatovala, že do dnešního dne se na jejím těle nachází markanty, které odpovídají právě předmětnému pálení. Pokud se měl znalec MUDr. Zelený, který provedl znalecké hodnocení, vyjádřit k tomu, zda byla či nebyla pálena cigaretou a jsou-li takové stopy na jejím těle patrné, pak znalec ve svém znaleckém posudku uvedl, že nic takového nezjistil. Obžalovaná argumentuje tím, že však toto ani nevyloučil, a v této souvislosti konstatovala, že doba od okamžiku, kdy byla tímto znalcem prohlížena, byla nesprávná. Byla totiž ve špatném fyzickém stavu, na jejím těle byly tzv. opruzeniny, a to právě v místech, kde chtěla dokázat pálení cigaretami. Konstatovala, že žádá, aby byla opětovně prohlédnuta speciálním odborníkem na dermatologii, neboť stopy po cigaretách na jejím těle jsou dosud zřetelné. Nesouhlasí s tím, pokud její výpověď pokládal nalézací soud za vylhanou a vykonstruovanou. Uvedla také, že nalézací soud nikdy neshledal motiv pro tak závažné jednání, kterého se měla dopustit. Nepodařilo se mu naprosto přesně zrekonstruovat událost na chatě a okolnosti, za kterých byla přinucena postupovat

nezákonně proti nezletilému AAAAA. Má za to, že otázka její viny nebyla nalézacím soudem hodnocena jen a pouze v souvislosti s konkrétním skutkovým dějem, ale nalézací soud do jejího jednání promítl veškeré výhrady vůči její osobě, bohužel s převzatým náznakem tendenčnosti i ze sdělovacích prostředků, kdy byla označována nejméně za hlavní pachatelku, což odmítá. Vytýká také nalézacímu soudu, že bral zřetel na takové údaje z výpovědi především KXXXX MXXXX, která se pochopitelně v rámci vlastní obhajoby snažila rozmělnit svou vinu i na další osoby. Nesouhlasí také s použitou právní kvalifikací skutku, kterého se měla dopustit. Má za to, že se nemohla dopustit trestného činu podle § 215 tr.zák., navíc ve spolupachatelství.

Nesouhlasí také s výší uloženého trestu, když především argumentuje tím, že nelze souhlasit s tím, že by jednala vědomě a cíleně, naopak jednala pod nátlakem. Akcentovala skutečnost, že v minulosti nikdy neměla potíže se zákonem, navíc v projednávaném případě bylo podle ní prokázáno, že její vztah k nezletilým hochům byl bez závad, naopak jejich vztahy byly velice dobré a měli se rádi. Poukázala na skutečnost, že ona byla odsouzena k pěti letům odnětí svobody za jedno jediné jednání, přičemž matka dětí byla odsouzena k trestu pouze o čtyři roky vyššímu, když přitom bylo prokázáno, jak se ona chovala, kolikrát děti bila, pálila, řezala a topila. V této skutečnosti spatřuje zásadní neúměru a trest, který jí byl uložen, pokládá za příliš tvrdý. Má za to, že i pokud by měla být jakkoli potrestána, pak i trest při spodní hranici zákonné trestní sazby by byl velice přísný. Naproti tomu kupříkladu trest tři roky odnětí svobody s uložením delší zkušební doby by jí dal šanci k prokázání nápravy a především k prokázání toho, že se nejednalo z její strany o kriminální jednání se všemi jeho znaky. Cítí se tedy potrestána za vše, co údajně měla učinit špatného KXXXX MXXXX a tedy i jejím dětem, přičemž to nebylo ničím prokázáno, kromě vlastního podezření, vysloveného v některých pasážích výpovědi jmenované KXXXX MXXXX.

V rámci písemně podaného opravného prostředku pak navrhla, aby k jejímu odvolání byl napadený rozsudek v části vztahující se k její osobě v plném rozsahu zrušen a aby alternativně buď byla věc vrácena soudu nalézacímu k provedení dalšího dokazování, které soud bez patřičného odůvodnění neprovedl, popřípadě, aby odvolací soud sám ve věci rozhodl, a to buď tak, že ji uzná za zcela nevinnou a zproští ji obžaloby anebo ji uzná vinnou ze spáchaného jednání, nicméně uloží jí trest při spodní hranici trestní sazby se stanovením delší zkušební lhůty.

Obhájce obžalované ŠXXXX, JUDr. Novák, v rámci přednesu opravného prostředku u veřejného zasedání před odvolacím soudem především setrval na shora popsaném písemně vyhotoveném opravném prostředku a nad jeho rámec uvedl, že nelze souhlasit s argumentací nalézacího soudu, že by k týrání jeho klientky, zejména na chatě ve XXXXX, docházelo pouze naoko. V této souvislosti poukázal zejména na výpověď svědka HXXXX, který popsal situaci, kdy našel společně s KXXXX MXXXX BXXXX ŠXXXX svázanou ostnatým drátem, což je podle jeho názoru zcela jasným markantem svědčícím pro to, že ono týrání jeho klientky nebylo jen naoko. Pokud jde o povědomost KXXXX MXXXX o skutečné totožnosti osoby, vystupující pod jménem AXXXX, pak v této souvislosti poukázal na výpověď svědka MXXXX SXXXX, z jehož výpovědi, podle názoru obhájce, jednoznačně vyplývá, že obžalovaná KXXXX MXXXX velmi dobře věděla, že AXXXX je ve

skutečnosti BXXXX ŠXXXX. Klade si také opakovaně otázku, proč se orgány činné v této věci intenzívně zajímaly o to, zda jeho klientka je panna, či zda absolvovala plastickou operaci prsou. Poukázal také na to, že při podání revizního znaleckého posudku, zpracovaného znalci ÚVN v Praze, před krajským soudem, byli přítomni toliko dva ze zpracovatelů tohoto posudku, nikoli všichni. Konstatoval, že z žádného ze znaleckých posudků nevyplývá, že by obžalovaná ŠXXXX měla sklony k agresivitě. Nesouhlasil také s argumentací nalézacího soudu, pokud jde o hodnocení věrohodnosti výpovědi svědků manželů FXXXX, když naopak ve shodě s argumentací uvedenou v písemně podaném opravném prostředku konstatoval, že tito svědci popisují roli jeho klientky za pobytu v XXXXX zcela jinak, než jak tomu bylo ve skutečnosti. Poukázal také na skutečnost, že toliko KXXXX MXXXX a nikdo jiný, vypověděla v průběhu trestního řízení, že jí bylo KXXXX MXXXX sděleno, že BXXXX ŠXXXX zemřela. Pokud jde o otázku znaleckého zkoumání její klientky, pak k tomu uvedl, že podle jeho názoru je znalecký posudek zpracovaný znalkyněmi Hamplovou, Hajnovou a Zapletalovou neobjektivní, když opětovně setrval na tom, že správné jsou závěry, které se objevily ve znaleckém posudku zpracovaném znalci MUDr. Weinbergerem a Mgr. et Mgr. Telcovou. Konstatoval také, že podle jeho názoru soud prvního stupně pochybil, pokud jako věrohodnou akceptoval výpověď obžalované KXXXX MXXXX, která přitom, podle jeho názoru, věrohodná není. V této souvislosti poukázal na to, že současná spoluvězeňkyně obžalované ŠXXXX, která byla dříve ve vazební věznici umístěna na stejné cele jako KXXXX MXXXX, mu při jeho poslední návštěvě u BXXXX ŠXXXX sdělila, že KXXXX MXXXX uváděla v kolektivu vězeňkyň zcela jiné skutečnosti k tomuto případu, než jaké prezentovala před nalézacím soudem. V této souvislosti také poukázal na to, že KXXXX MXXXX zejména u hlavního líčení odpovídala pouze na otázky svého obhájce a státní zástupkyně, a když jí hodlali položit otázky obhájci ostatních obžalovaných, pak odmítla výpověď. V této souvislosti pak obhájce navrhl, aby dokazování bylo doplněno výslechem jednak KXXXX MXXXX a HXXXX BXXXX v procesním postavení svědkyň a dále výslechem oné nejmenované spoluvězeňkyně, o které hovořil výše.

V rámci závěrečného návrhu pak navrhl, aby napadený rozsudek byl z podnětu odvolání jeho klientky odvolacím soudem zrušen a aby sám odvolací soud buď rozhodl zproštěním obžalované BXXXX ŠXXXX obžaloby, anebo aby ji uznal vinnou ze spáchání trestného činu tak, jako Krajský soud v Brně, nicméně, aby jí byl uložen mírnější trest při spodní hranici zákonné trestní sazby s podmíněným odkladem.

Matka obžalované BXXXX ŠXXXX, MUDr. RXXXX ŠXXXX, v rámci svého opravného prostředku uvedla, že jej podává proti výroku rozsudku o vině i trestu, a rovněž tak do výroku o náhradě škody. V rámci prvotního opravného prostředku uvedla odvolatelka, že se podle jejího názoru nepodařilo prokázat, že se na jednání sester MXXXX její dcera aktivně podílela. Pokud byla její dcera obviněna z toho, že ponořila AAAAA obličej do lavoru s vodou, pak k tomu odvolatelka uvedla, že k tomuto činu se její dcera doznala, nicméně uvedla, že jednala pod nátlakem. Podle odvolatelky tuto skutečnost potvrdila i KXXXX MXXXX. Odvolatelka má tedy za to, že tento skutek vyznívá zcela jinak, než úmyslné ublížení na zdraví. V této souvislosti má odvolatelka za to, že trest je zjevně nepřiměřený a zcela neadekvátní. Navrhla tedy, aby Vrchní soud v Olomouci napadený rozsudek zrušil a sám rozhodl o vině, popřípadě trestu pro její dceru. V rámci doplňku svého opravného prostředku pak

odvolatelka uvedla, že její dcera se k předmětné činnosti doznala, od zmíněné události uplynuly již dva roky a přitom její dcera je již jedenáct měsíců ve vazbě. Podle odvolatelky pobyt ve vazbě je již dostatečný vzhledem k možnostem nápravy její dcery a odvolatelka je toho názoru, že pokud má být její dceři uložen trest, pak tento by neměl být spojen s přímým výkonem. Zdůraznila, že její dcera je dosud osobou netrestanou, žádné trestní stíhání proti ní vedeno není, obvinění ve věci XXXXX byla již pravomocně zproštěna. Vzhledem k tomu, že její dcera spáchala pouze jeden skutek, má odvolatelka za to, že její podíl na škodě nezletilých je skutečně minimální. Trest ve výměře pěti let je zcela neadekvátní. Navrhla tedy, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a sám ve věci rozhodl tak, že v případě, že její dcera bude uznána vinnou, aby jí byl uložen trest přiměřenější, mírnější.

Na tomto opravném prostředku pak setrvala matka obžalované ŠXXXX i v rámci svého vystoupení před odvolacím soudem, kde navíc polemizovala se závěry znalce z oboru soudního lékařství MUDr. Zeleného stran toho, že na těle její dcery nebyly nalezeny známky po pálení cigaretami.

Státní zástupkyně vrchního státního zastupitelství v rámci svého vyjádření k oběma podaným odvoláním před odvolacím soudem uvedla, že veškeré odvolací námitky již odezněly před nalézacím soudem a z odůvodnění napadeného rozsudku plyne, že tento soud se s nimi zabýval. Poukázala na to, že námitky zpochybňují rozsah dokazování a v této souvislosti je požadováno, aby byly provedeny důkazy, kterými by měl být vyvrácen závěr nalézacího soudu ohledně věrohodnosti výpovědi KXXXX MXXXX, a závěr, že obž. ŠXXXX nebyla pachatelkou, ale obětí trestné činnosti. Pokud byly napadány znalecké posudky jak z oboru psychiatrie a psychologie, tak i z oboru soudního lékařství, pak k tomu státní zástupkyně uvedla, že nalézací soud těmto otázkám věnoval značnou pozornost, navíc při svých závěrech nevycházel jen ze znaleckých posudků. Všemi provedenými důkazy bylo prokázáno, že BXXXX ŠXXXX je osobou sice zvláštní, nicméně osobou, která je plně schopna rozpoznat nebezpečnost svého jednání a je také schopna sebou nenechat manipulovat, tak jak sama uvádí. Ze spisu dle státní zástupkyně vyplývá, že obžalovaná se naopak spolupodílela na vytváření obrazu celé situace. Státní zástupkyně v této souvislosti poukázala kupř. na to, že v rámci znaleckého vyšetření znalkyněmi z oboru psychiatrie, psychologie a sexuologie chtěla obžalovaná toto vyšetření zmanipulovat. Státní zástupkyně má za prokázané, že BXXXX ŠXXXX sehrála v rodině KXXXX MXXXX roli dítěte, a v této roli KXXXX MXXXX manipulovala. Pokud jde o chatu ve XXXXX, pak ani zde nebyla obž. ŠXXXX obětí. Zde hrála určitou roli, která měla přispět k navození atmosféry, aby došlo ke zlomení vůle, odporu obou nezletilých chlapců. Obžalovaná si musela být za situace, kdy ponořovala AAAAA hlavu do lavoru, vědoma toho, že tento se nacházel v pozici týrané osoby a tudíž se bude obávat o svůj život. Musela si být vědoma, že toto jednání je součástí jednání dalších osob, které týrání praktikovaly. Správně proto nalézací soud posoudil toto jednání jako spolupachatelství k trestnému činu. Státní zástupkyně má za naplněny i znaky kvalifikované skutkové podstaty § 215 odst. 2 písm. a) tr. zák. Za nepřipadné má i námitky obžalované proti uloženému testu odnětí svobody. Poukázala na vysokou společenskou nebezpečnost jednání obžalované ŠXXXX. Zejména poukázala na vyjádření znalců stran toho, že resocializace obžalované bude značně obtížná a je nejistá. Uložený trest je tedy dle

státní zástupkyně zcela na místě. Za správný má též výrok o náhradě škody. V rámci závěrečného návrhu pak státní zástupkyně navrhla, by odvolání obžalované bylo jako nedůvodné dle § 256 tr. řádu zamítnuto.

Vrchní soud v Olomouci, jako soud odvolací, především konstatuje, že oba shora naznačené opravné prostředky byly podány osobami k jejich podání oprávněnými (§ 246 odst. 1 písm. b/ tr.ř., § 247 odst. 2 tr.ř.). Při podání obou opravných prostředků byla respektována lhůta naznačená v ustanovení § 248 odst. 1 tr.ř. Rovněž tak lze po přezkoumání obsahu obou opravných prostředků konstatovat, že tyto splňují náležitosti obsahu odvolání ve smyslu ustanovení § 249 odst. 1 tr.ř. ve znění zákona č. 265/2001 Sb. Z obsahu obou podaných opravných prostředků je zřejmé, že tyto jsou zaměřeny prioritně do výroku o vině napadeného rozsudku a následně i do všech navazujících výroků.

Odvolací soud tedy z podnětu výše naznačených opravných prostředků přezkoumal podle hledisek vyjádřených v ustanovení § 254 odst. 1, odst. 3 tr.ř. zákonnost a odůvodněnost těch výroků napadeného rozsudku, proti nimž byla podána odvolání, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nebyly žádným z podaných odvolání vytýkány, přihlížel toliko pokud měly vliv na správnost výroků, proti nimž byla odvolání podána. Nicméně s ohledem na to, co již bylo výše konstatováno stran obsahu podaných opravných prostředků, které jsou prioritně zaměřeny do výroku o vině, nebyla přezkumná činnost odvolacího soudu ve smyslu § 254 odst. 3 tr.ř. fakticky nikterak omezena. S ohledem na posledně zmiňované zákonné ustanovení odvolací soud přezkoumal nejen výrok o vině, ale též v návaznosti na vytýkané vady i další výroky, zejména výrok o trestu odnětí svobody, způsobu jeho výkonu, a rovněž tak výrok učiněný v rámci adhezního řízení.

Jen pro úplnost konstatuje odvolací soud, že napadený rozsudek obsahuje též i výroky, které se dotýkají dalších spolupachatelů obžalované BXXXX ŠXXXX, a to KXXXX MXXXX, KXXXX MXXXX, HXXXX BXXXX, JXXXX TXXXX a JXXXX ŠXXXX. Nicméně o opravných prostředcích jmenovaných proti těmto částem výroku napadeného rozsudku již odvolací soud rozhodl, a to svým usnesením ze dne 9.3.2009, sp.zn. 6 To 117/2008. Tyto výroky tedy zůstaly mimo přezkumnou povinnost odvolacího soudu.

Po přezkoumání napadeného rozsudku, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, především musí odvolací soud konstatovat, že řízení, ani rozsudek samotný, netrpí žádnými závažnými procesními vadami, tedy takovými, které by odůvodňovaly postup ve smyslu ustanovení § 258 odst. 1 písm. a) tr.ř. Jako námitky procesního charakteru lze v této souvislosti vyhodnotit tvrzení obžalované, které se objevilo jednak v opravném prostředku písemně podaném a jednak které bylo ventilováno ústy jejího obhájce v rámci veřejného zasedání v tom směru, že postupem soudu, pokud ten nevyhověl návrhům na doplnění dokazování, které obžalovaná ŠXXXX podala, bylo porušeno její právo na obhajobu, dále tím, že krajský soud pochybil, pokud netrval na tom, aby osobně byla u hlavního líčení přítomna HXXXX BXXXX, a dále pak v tom smyslu, že bylo pochybením nalézacího soudu, pokud ten se spokojil s tím, že jakožto zpracovatelé znaleckého posudku, zpracovaného znalci ÚVN v Praze, vystoupili před krajským soudem toliko dva ze zpracovatelů tohoto znaleckého posudku.

Odvolací soud konstatuje, že ani s jednou z těchto námitek se neztotožnil.

Pokud jde o onu námitku stran toho, že postupem nalézacího soudu, pokud ten neprovedl dokazování v rozsahu navrhaném obžalovanou ŠXXXX, bylo porušeno její právo na obhajobu, pak zde je třeba poukázat na aktuální judikaturu Ústavního soudu (srovnej kupř. nálezy Ústavního soudu I. ÚS 234/04). Ústavní soud v tomto, ale i v dalších rozhodnutích, vyjádřil názor, že není povinností obecných soudů provést veškeré navrhané důkazy, jestliže zamítnutí návrhu na doplnění dokazování odůvodní, z provedených důkazů je možné učinit věrohodný závěr o vině a navrhaný důkaz by byl nadbytečný. Podle přesvědčení odvolacího soudu tyto podmínky vyjádřené v citovaném ústavním nálezu v dané věci naplněny byly. Především je třeba poukázat na to, že nalézací soud v příslušné pasáži odůvodnění napadeného rozsudku (viz str. 96 – 98) podrobně a pečlivě odůvodnil, z jakých důvodů neakceptoval návrhy na doplnění dokazování, podané kromě jiných též obžalovanou BXXXX ŠXXXX. Stejně tak je odvolací soud toho názoru, jak bude ještě níže uvedeno, že rozsah dokazování byl v dané věci dostatečný, a důkazy navrhané obžalovanou ŠXXXX by byly nadbytečné. Podrobněji se k samotnému rozsahu dokazování vyjádří odvolací soud níže. V žádném případě však nelze konstatovat, že by shora naznačeným postupem nalézacího soudu bylo porušeno právo obžalované ŠXXXX na obhajobu. Pokud pak jde o namítanou neúčast obžalované HXXXX BXXXX u hlavního líčení před nalézacím soudem, potom ze spisového materiálu je zcela zjevné, že Krajský soud v Brně postupoval striktně v intencích ustanovení § 202 odst. 2, odst. 5 tr.ř., když obžalovaná HXXXX BXXXX opakovaně požádala, aby bylo konáno hlavní líčení v její nepřítomnosti a s ohledem na důkazní situaci v dané věci soud prvního stupně nepochybil, pokud této žádosti vyhověl. Konečně nelze pokládat za procesní pochybení Krajského soudu v Brně ani to, že nebyli vyslechnuti všichni zpracovatelé znaleckého posudku zpracovaného Ústřední vojenskou nemocnicí v Praze. V této souvislosti je nutno mít na paměti zejména dikci ustanovení § 110 odst. 1, odst. 2 tr.ř., z něhož vyplývá, že ten, kdo byl přihrán k podání znaleckého posudku nebo k přezkoumání posudku podaného znalcem podle odstavce prvního, podá posudek písemně a označí v něm osobu nebo osoby, které posudek vypracovaly a mohou být v případě potřeby jako znalci vyslechnuti. Jak se potom podává ze spisového materiálu, zejména z protokolu o hlavním líčení, konaném před Krajským soudem v Brně (viz č.l. 5396), byli vyslechnuti dokonce tři zpracovatelé onoho revizního znaleckého posudku, zpracovaného ÚVN v Praze, a to konkrétně MUDr. Navrátil, PhDr. Klose a MUDr. Effler. Podle přesvědčení odvolacího soudu tedy v žádném případě nebyla postupem krajského soudu porušena žádná ustanovení trestního řádu, tím méně ustanovení § 110 odst. 2 tr.ř. Odvolací soud tedy konstatuje, že v řízení proti obžalované BXXXX ŠXXXX byla dodržena všechna stěžejní ustanovení trestního řádu, zejména ta, která mají zabezpečit právo obžalované na obhajobu, ustanovení týkající se zahájení trestního stíhání a seznámení se spisem. Obžaloba byla podána pro skutek, který je předmětem usnesení o zahájení trestního stíhání a byla tedy zachována i totožnost skutku. Důkazy, které byly v tomto řízení provedeny, byly realizovány až po zahájení trestního stíhání, jedná se tedy z tohoto úhlu pohledu o důkazy procesně relevantní. Samozřejmě nelze pominout, že obžalovaná měla od samého počátku trestního řízení obhájece, a tudíž nedošlo ke zkrácení jejích práv na obhajobu a ani v tomto smyslu nelze činnosti soudu prvního stupně ničeho vytknout.

Stejně tak má odvolací soud po přezkoumání napadeného rozsudku, jakož i řízení, které mu předcházelo za to, že soudu prvního stupně nelze vytknout porušení podmínek ustanovení § 2 odst. 5 tr.ř. Je sice skutečností, že obžalovaná BXXXX ŠXXXX jak v řízení před nalézacím soudem, tak i v řízení odvolacím, navrhla prostřednictvím svého obhájce, aby bylo dokazování doplněno. V této souvislosti je především třeba říci, že pokud jde o ony návrhy na doplnění dokazování, které byly vneseny obžalovanou prostřednictvím jejího obhájce v řízení před nalézacím soudem (viz str. 96 odůvodnění napadeného rozsudku), pak k nim se vyjádřil již nalézací soud v příslušných pasážích odůvodnění napadeného rozsudku (viz zejména str. 97). Pokud nalézací soud dospěl k závěru, že žádný z navrhovaných svědků se nemůže vyjádřit přímo k projednávané trestné činnosti, jde o valné části osoby blízké osobě BXXXX ŠXXXX, přičemž jejich svědecké výpovědi už jsou zastoupeny svědeckými výpověďmi svědků slyšených, které dostatečně monitorují výchovné prostředí a sociální okolí této obžalované, pak s těmito závěry lze jednoznačně souhlasit. Stejně tak lze souhlasit se závěrem nalézacího soudu v tom směru, že v případě obžalované ŠXXXX je nutno mít za zásadní důkaz znalecké zkoumání její osobnosti tak, jak bude koneckonců ještě i odvolacím soudem rozebráno, a na těchto závěrech znaleckých zkoumání tedy ony svědecké výpovědi nemohou ničeho měnit. Tedy i odvolací soud dospěl k závěru, že netřeba doplňovat dokazování ve směru, který byl navrhován obžalovanou ŠXXXX v průběhu řízení před nalézacím soudem. Platí to pochopitelně i o návrhu na doplnění dokazování provedením vyšetření obžalované ŠXXXX na detektoru lži, popřípadě výsledkem příslušné pracovnice Kriminálního ústavu v Praze k provedení tohoto fyziodetekčního vyšetření. V této souvislosti je třeba jen stručně konstatovat, že ustálená soudní praxe, ale i právní teorie stojí na stanovisku, že tzv. fyziodetekční vyšetření (vyšetření na detektoru lži) je toliko operativně pátracím prostředkem, jehož výsledky nemohou být akceptovány před soudem jako relevantní důkaz. Tedy i doplnění dokazování v tomto směru je nutno považovat za nadbytečné. V rámci řízení před odvolacím soudem pak obžalovaná prostřednictvím svého obhájce navrhla, aby důkazní řízení bylo doplněno o výsledky KXXXX MXXXX a HXXXX BXXXX v procesním postavení svědkyň a dále pak obhájce obžalované u veřejného zasedání navrhl, aby byla jako svědkyně vyslechnuta blíže nespecifikovaná spoluvězeňkyně BXXXX ŠXXXX, která měla být, dle tvrzení obhájce, po jistou dobu umístěna na stejné cele jako KXXXX MXXXX v době vazebního stíhání posledně jmenované. Odvolací soud má však z následujících důvodů za to, že doplnění dokazování v tomto směru je nadbytečné.

Pokud jde o případnou výpověď KXXXX MXXXX, pak tato byla vyslechnuta v průběhu celého trestního řízení opakovaně, zpravidla odmítla výpověď, podrobněji se vyjádřila toliko v rámci hlavního líčení před nalézacím soudem, popřípadě v rámci veřejného zasedání před soudem odvolacím. Její postoj k celé věci, a to včetně jejího postoje k obžalované BXXXX ŠXXXX je přitom zcela zřejmý. Vyplývá koneckonců i z dikce jejího opravného prostředku proti napadenému rozsudku, který byl z valné části zaměřen spíše, než na obhajobu její vlastní osoby, na obhajobu BXXXX ŠXXXX. Nelze tedy předpokládat, že by KXXXX MXXXX uvedla při své případné svědecké výpovědi (pokud by pochopitelně neodmítla výpověď) jiné skutečnosti ohledně svého vztahu k BXXXX ŠXXXX a ohledně toho, v jakém postavení jmenovaná v rodině KXXXX MXXXX byla, než ty, které uvedla již

v procesním postavení obžalované. Pokud pak jde o výslech HXXXX BXXXX, pak tato v průběhu celého trestního řízení odmítla vypovídat, a nelze předpokládat, že by změnila svůj postoj k celé věci a v procesním postavení svědkyně vypovídat začala. Konečně pokud pak jde o výpověď oné nespecifikované spoluvězeňkyně BXXXX ŠXXXX, která měla být dříve spoluvězeňkyní KXXXX MXXXX a která měla údajně obhájci obžalované ŠXXXX sdělit, že KXXXX MXXXX spoluvězeňkyním uváděla jiné skutečnosti, než jaké uváděla orgánům činným v trestním řízení, pak v této souvislosti lze říci, že se jedná o svědectví zprostředkované, o jehož validitě odvolací soud velmi výrazně pochybuje. V této souvislosti nelze než poukázat na to, že obžalovaná KXXXX MXXXX byla v průběhu celého trestního řízení vyslechnuta opakovaně, a to jak orgány činnými v přípravném řízení, tak i nalézacím soudem. Její výpověď má navíc, jak bude níže odůvodněno, odvolací soud za věrohodnou. Lze tedy souhrnně konstatovat, že odvolací soud nepokládá za potřebné doplňovat dokazování ve směru výše naznačeném, tedy výpověďmi HXXXX BXXXX, KXXXX MXXXX a oné nejmenované spoluvězeňkyně BXXXX ŠXXXX. Odvolací soud je totiž toho názoru, že, pokud jde o rozsah dokazování, Krajský soud v Brně shromáždil dost důkazů a v takové kvalitě, aby na jejich základě mohl být ustálen skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Na tomto závěru odvolacího soudu nic nemění ani skutečnost, že sám odvolací soud v rámci veřejného zasedání doplnil dokazování výsledkem znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, MUDr. Michala Zeleného. Tento výslech nebyl motivován ze strany odvolacího soudu tím, že by Krajský soud v Brně provedl dokazování v nedostatečném rozsahu, ale tím, že, jak bude níže odůvodněno, odvolací soud dospěl k jinému závěru stran právní kvalifikace jednání obžalované a znalce MUDr. Zeleného vyslechl proto, aby byly splněny zákonné podmínky pro případnou úpravu skutkové věty, k níž ovšem následně nedošlo. Tedy doplnění dokazování ze strany odvolacího soudu nebylo motivováno tím, že by soud prvního stupně provedl dokazování v nedostatečném rozsahu, ale tím, že, jak bude níže rozebráno, odvolací soud následně dospěl k jinému závěru stran právní kvalifikace jednání obžalované ŠXXXX.

Jak se podává z odůvodnění obou opravných prostředků, tyto jsou prioritně zaměřeny do výroku o vině, když fakticky stěžejní námitkou, která se výrazněji objevuje v obsáhlém opravném prostředku obžalované ŠXXXX, je to, že podle názoru obou odvolatelů soud prvního stupně fakticky nesprávně vyhodnotil důkazy ve věci provedené. V této souvislosti musím ovšem odvolací soud v obecné rovině uvést, že v postupu orgánů činných v trestním řízení, který je naznačen v ustanovení § 2 odst. 6 tr.ř., je vyjádřena jedna ze základních zásad českého trestního řízení, konkrétně zásada volného hodnocení důkazů. Podle této zásady orgány činné v trestním řízení, soud nevyjímaje, hodnotí provedené důkazy výhradně podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu a vycházejícího z dokonalé znalosti projednávaného případu a veškeré důkazní materie k němu se vztahující. Navíc je nutno poukázat na skutečnost, že ustálená soudní praxe i konstantní judikatura stojí na stanovisku, že dokonce ani za situace, pokud není skutečný stav věci správně zjištěn a odvolací soud má za to, že tomu je tak proto, že nalézací soud nevyhodnotil správně důkazy ve věci provedené, může odvolací soud toliko upozornit soud prvního stupně, ve kterých směrech má být řízení doplněno, nebo čím je třeba se znovu zabývat, zásadně však nesmí k samotnému způsobu hodnocení důkazů nalézacím soudem udělovat tomuto soudu jakékoli závazné pokyny. Je také nutno zdůraznit, že ve

stávající trestněprávní teorii i praxi platí nepřekročitelná zásada, že pokud soud prvního stupně postupoval při hodnocení důkazů důsledně podle ustanovení § 2 odst. 6 tr.ř., to znamená, že provedené důkazy hodnotil podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu a učinil logicky odůvodněná skutková zjištění, nemůže odvolací soud napadený rozsudek zrušit jen proto, že sám na základě svého přesvědčení hodnotí tytéž důkazy s jiným, v úvahu připadajícím výsledkem. Navíc je nutno zdůraznit, že zákonodárce novelou zákona o trestním řízení soudním (trestní řád) zákonem č. 265/2001 Sb. poměrně výrazným způsobem omezil možnost odvolacího soudu zasahovat do hodnocení důkazů soudem prvního stupně, když v ustanovení § 263 odst. 7 tr.ř. deklaroval, že odvolací soud je vázán hodnocením důkazů soudem prvního stupně, s výjimkou těch důkazů, které odvolací soud ve veřejném zasedání znovu provedl. Koneckonců i aktuální judikatura Ústavního soudu stojí na stanovisku, že zasahovat do hodnocení důkazů soudem prvního stupně, lze pouze tehdy, pokud je takovéto hodnocení v extrémním rozporu s obsahem provedených důkazů.

Lze tedy říci, že odvolací soud může, pokud se týče hodnotící činnosti soudu prvního stupně, přezkoumávat a následně eventuálně i vytýkat tomuto soudu vady, spočívající toliko v tom, pokud nalézací soud provede některý důkaz, který posléze nehodnotí, nebo naopak pokud neprovede některý z hodnocených důkazů, popřípadě pokud je hodnocení provedených důkazů soudem nalézacím v extrémním rozporu z obsahem těchto důkazů.

Budou-li výše uvedené teoretické premisy vztaženy na trestní věc obžalované BXXXX ŠXXXX, potom odvolací soud musí konstatovat, že podle jeho přesvědčení nalézací soud mantinely ustanovení § 2 odst. 6 tr.ř. respektoval. O správnosti tohoto závěru, podle přesvědčení odvolacího soudu, svědčí obsáhlá hodnotící pasáž v odůvodnění napadeného rozsudku (viz str. 98 – 102, 103 – 110, 112 – 115). Podle názoru odvolacího soudu ze zmíněné hodnotící pasáže je zcela zřejmé, které skutečnosti vzal nalézací soud za prokázané, o které důkazy svůj závěr o vině obžalované ŠXXXX za žalovanou trestnou činností opřel, kterým výpovědím uvěřil, kterým naopak ne a proč. Je také nutno uvést, že soud prvního stupně se důsledně zabýval obhajobou obžalované. Je tedy možno konstatovat, že odůvodnění napadeného rozsudku, zejména jeho hodnotící část, splňuje kritéria ustanovení § 125 odst. 1 tr.ř. Lze tedy odkázat do značné míry na zmíněné části odůvodnění napadeného rozsudku. V této souvislosti je také možno na tomto místě ve vztahu k oběma podaným opravným prostředkům (zejména pokud jde o opravný prostředek zpracovaný obhájcem obžalované ŠXXXX) konstatovat, že námitky tam uvedené jsou v převážné většině námitkami, které byly uplatněny již v řízení před nalézacím soudem a těmito se, jak vyplývá z oné shora naznačené hodnotící pasáže odůvodnění napadeného rozsudku, nalézací soud důsledně zabýval.

V úvodu následující pasáže odůvodnění rozhodnutí odvolacího soudu je třeba se vypořádat s námitkou, v níž obžalovaná ŠXXXX namítá pochybení Krajského soudu v Brně, pokud ten akceptoval výpovědi KXXXX MXXXX, jakožto výpovědi věrohodné.

V této souvislosti je třeba ovšem uvést, že nejen KXXXX MXXXX, pokud jde o celý komplex trestné činnosti, která jí byla kladena za vinu, ale, a to je podle mínění odvolacího soudu velmi důležité, i KXXXX MXXXX, pokud jde o jednání popsané pod body I./C, D a II. výroku napadeného rozsudku, nevznáší žádných námitek, pokud jde o ustálení skutkového děje. Tento závěr je opřen o jak výpovědi obou jmenovaných, a je třeba přihlídnout i k obsahu opravných prostředků, zejména pokud jde o opravný prostředek KXXXX MXXXX. KXXXX MXXXX se k trestné činnosti doznala a usvědčuje svojí výpovědí ostatní spolupachatele. Pokud jde o KXXXX MXXXX, pak ta, jak již bylo výše uvedeno, nezpochybnila správnost postupu nalézacího soudu stran ustálení skutkového děje, pokud jde o body I./C, D a II. Nelze pochopitelně přehlédnout, že pokud jde o jednání, popsané pod bodem I./B (jde právě o jednání, na němž se měla podílet obžalovaná ŠXXXX), pak k tomu KXXXX MXXXX uvedla (viz č.l. 4451), že to, co bylo uvedeno ohledně BXXXX, TXXXX a ŠXXXX její sestrou KXXXX, není pravda. Obžalovaná ŠXXXX vznášela své námitky proti postupu soudu prvního stupně, pokud ten akceptoval výpovědi obžalované KXXXX MXXXX jako věrohodné již v průběhu řízení před nalézacím soudem. Jak plyne z odůvodnění napadeného rozsudku (zejména ona již opakovaně citovaná hodnotící pasáž), Krajský soud v Brně se s těmito námitkami vypořádal a dlužno říci, že dle názoru odvolacího soudu zcela správně. Odvolací soud tedy odkazuje do značné míry na příslušné pasáže odůvodnění napadeného rozsudku, v nichž soud prvního stupně rozebírá, z jakých důvodů dospěl k závěru, že výpovědi KXXXX MXXXX, pokud jde o podíl jak jí samotné, ale i ostatních spolupachatelů na týrání nezletilých AAAAA a BBBB, ale i pokud jde o roli obžalované BXXXX ŠXXXX v celé věci, jsou věrohodné. Nad rámec argumentace uvedené v příslušných pasážích odůvodnění napadeného rozsudku stran věrohodnosti výpovědi KXXXX MXXXX, je třeba uvést následující.

Především nelze přehlédnout fakt, že věrohodnost výpovědi KXXXX MXXXX v onom nejzásadnějším momentu, kterým je její nevědomost o skutečné totožnosti tzv. AXXXX, je zcela jednoznačně podporována výpovědí KXXXX MXXXX, realizované u hlavního líčení dne 16.10.2008 (viz č.l. 5380). V rámci této své prakticky nejrozsáhlejší výpovědi, kterou v průběhu celého trestního řízení KXXXX MXXXX učinila, uvedla tato kromě jiného, že „**KXXXX nevěděla, že AXXXX je BXXXX**“. V této souvislosti je možno právě touto pasáží z výpovědi KXXXX MXXXX reagovat i na další námitky, které se objevily v odůvodnění odvolání obžalované ŠXXXX v tom směru, že KXXXX MXXXX naopak velmi dobře věděla, že AXXXX je ve skutečnosti BXXXX ŠXXXX. Naopak odvolací soud je toho názoru, že právě shora zmíněná výpověď obžalované KXXXX MXXXX je zásadní, neboť potvrzuje zcela jednoznačně, že obžalovaná KXXXX MXXXX hovořila pravdu, pokud opakovaně uváděla, že teprve až ve vazební věznici, poté, co celá věc vyšla najevo, zjistila pro ni naprosto šokující skutečnost, že dítě ženského pohlaví, vystupující pod jménem AXXXX, o které se po dobu více než jednoho a půl roku velmi pečlivě starala, byla ve skutečnosti obžalovaná ŠXXXX. Co je pak stejně důležité, je dle mínění odvolacího soudu fakt, že právě ono uvědomění si obžalované KXXXX MXXXX, že byla celou dobu manipulována jak ze strany své sestry KXXXX, tak ze strany obžalované ŠXXXX, přicházelo postupně a bylo oním spouštěcím momentem pro to, že KXXXX MXXXX si v průběhu svého vazebního stíhání počala uvědomovat nejen svoji roli v celé věci, ale zejména roli všech ostatních spolupachatelů, a tedy i roli BXXXX ŠXXXX, a rozhodla se o této roli vypovídat. Tento závěr odvolacího

soudu pak není žádnou spekulací, nýbrž je opřen o závěry znaleckého posudku znalkyň MUDr. Hamplové, PhDr. Zapletalové a MUDr. Hajnové týkající se osobnostní struktury obžalované KXXXX MXXXX. Jmenované znalkyně, zejména při svém výslechu u hlavního líčení uvedly, že obžalovaná KXXXX MXXXX si až při pobytu ve vazbě začala uvědomovat nejen svoji roli, ale i roli všech ostatních spolupachatelů v celé věci. V této souvislosti je třeba mít za symptomatické, že KXXXX MXXXX ve své první výpovědi, realizované dne 9.5.2007 (viz č.l. 1548), uvedla kromě jiného, že o zavírání nezletilého AAAAA do komory v rodinném domě v XXXXX (viz bod I./D výroku napadeného rozsudku) nevěděla ani sestra KXXXX. Přitom samotná KXXXX MXXXX svoji povědomost o tom, že AAAAA je do komory zavírán, nikdy nepopřela. Podle názoru odvolacího soudu tedy i tato výpověď KXXXX MXXXX svědčí o tom, že z počátku svého vazebního stíhání byla stále ještě přesvědčena, že AXXXX je skutečně třináctiletou mentálně retardovanou dívkou a že celá věc se nějakým způsobem vysvětlí, zejména že se objeví onen tajemný „doktor“ a nějakým způsobem celou věc vyřeší. Koneckonců takto hodnotí vývoj výpovědi KXXXX MXXXX i shora zmíněné znalkyně. Dalším argumentem pro ustálení závěru o věrohodnosti výpovědi KXXXX MXXXX je i fakt, že jmenovaná vypovídá o tom, že v době, kdy měla ve své péči tzv. AXXXX, ji sdělila její sestra KXXXX, že na návštěvu k ní do bytu přijde sociální pracovnice, která zkontroluje kvalitu její péče o AXXXX s tím, že její závěr bude následně důležitý pro případné svěření AXXXX do péče obžalované KXXXX MXXXX. Tato výpověď KXXXX MXXXX je pak v jednoznačném obsahovém souladu s výpovědí svědkyně IXXXX VXXXX (viz č.l. 5360). Jmenovaná svědkyně u hlavního líčení uvedla, že na základě žádosti KXXXX MXXXX sehrála v bytě KXXXX MXXXX roli falešné sociální pracovnice, jejímž úkolem mělo být posoudit kvalitu péče KXXXX MXXXX o tzv. AXXXX. Je tedy evidentní, že v tomto bodě je výpověď KXXXX MXXXX jednoznačně souladná s obsahem výpovědi svědkyně VXXXX. Stejně tak nelze přehlédnout, že v mnoha podstatných bodech je výpověď KXXXX MXXXX v souladu s výpověďmi obou nezletilých poškozených, zejména pokud jde o místo, kde došlo k jejich týrání a ke způsobu, jakým byli týráni. KXXXX MXXXX ve shodě s výpověďmi obou nezletilců popisuje jejich bití vařečkou, řemenem, bambusovými holemi, zavírání do komory či do psích klecí, pálení cigaretami, řezání, škrábání vidličkou apod. Tyto skutečnosti jsou navíc opřeny i o důkazy exaktní povahy, zejména o znalecký posudek znalce MUDr. Zeleného. V této souvislosti se nelze nezmínit též o tom, že odvolací soud se jednoznačně ztotožnil se závěrem nalézacího soudu stran věrohodnosti výpovědi nezletilých BBBB a AAAAA. Podle přesvědčení odvolacího soudu v žádném případě není na místě jakkoli zpochybňovat věrohodnost výpovědí obou jmenovaných, a to zejména proto, že se jedná o osoby, kterým bylo v době páchaní trestné činnosti devět a sedm let. S ohledem na jejich rozumovou vyspělost a i s přihlédnutím k závěrům znaleckého posudku PhDr. Skulové, je zjevné, že si skutečnosti o svém týrání nemohli vymyslet a neměli k tomu ani důvod. Koneckonců i jejich výpovědi jsou v souladu s exaktními důkazy, zejména s již jednou zmíněným znaleckým posudkem znalce MUDr. Zeleného. Stručně řečeno, je-li tedy možnost zcela nepochybně věřit oběma nezletilým v tom, co se jim dělo, pak není důvod jim nevěřit, pokud vypověděli o tom, kdo je týral. Za této situace jsou-li jejich výpovědi v obsahovém souladu s výpověďmi KXXXX MXXXX, není pak důvodu nevěřit ani jmenované. Pokud bylo obhajobou obžalované BXXXX ŠXXXX zdůrazňováno, že svědek MXXXX SXXXX jednoznačně potvrdil, že KXXXX MXXXX ve skutečnosti věděla, že AXXXX je BXXXX ŠXXXX, pak podle přesvědčení

odvolacího soudu takto výpověď tohoto svědka v žádném případě interpretovat nelze. Jak se podává z obsahu spisového materiálu, jmenovaný svědek byl vyslechnut jak v přípravném řízení (viz č.l. 2274), tak i u hlavního líčení (viz č.l. 5036). Ve své výpovědi výslovně uvedl, že obžalované zná, s tím, že ovšem stejně tak dodal, že v podstatě **nezná jen KXXXX** (zjevně tím mínil KXXXX MXXXX). Popisuje také, že zhruba čtyři roky docházel ke KXXXX MXXXX do XXXXX, kde se také poznal kromě jiných i s BXXXX ŠXXXX. Ani ve výpovědi realizované v přípravném řízení ani ve výpovědi u hlavního líčení však neuváděl ty skutečnosti, o kterých hovořil obhájce obžalované, totiž, že by výslovně uvedl, že KXXXX MXXXX znala BXXXX ŠXXXX v době, kdy tato měla vystupovat pod jménem AXXXX. Naopak u hlavního líčení výslovně uvedl, že si myslí, že KXXXX věděla pouze to, že BXXXX je BXXXX. Nicméně i tento svědek, jak bude ještě níže rozebráno při hodnocení věrohodnosti výpovědi obžalované BXXXX ŠXXXX, vypovídal o tom, že jmenovaná se mu svěřovala se zcela fantaskními příběhy o tom, jak ji lovili lovci s puškami, jak ji teta EXXXX pálila doutníkem, který poté strkala mezi nohy apod. Tedy podle přesvědčení odvolacího soudu v žádném případě nelze z výpovědi svědka SXXXX učinit ty závěry, které z ní činí obhajoba obžalované ŠXXXX, totiž, že jeho výpovědí má být jednoznačně prokázáno, že KXXXX MXXXX věděla, že AXXXX je ve skutečnosti BXXXX ŠXXXX. Navíc je nutno mít neustále na paměti shora citovanou výpověď KXXXX MXXXX v tom směru, že její sestra KXXXX nevěděla o tom, že AXXXX je ve skutečnosti BXXXX. Pokud dále obhajoba konstatovala, že to byla toliko KXXXX MXXXX, která vypovídala o tom, že jí její sestra KXXXX řekla, že BXXXX ŠXXXX zemřela, pak ani toto není pravdou. Ze spisového materiálu vyplývá, že z výpovědí svědků LXXXX a EXXXX MXXXX, rodičů KXXXX a KXXXX MXXXX a prarodičů nezletilých AAAAA a BBBB (viz č.l. 2063, 4953, 2170, 4514) vyplývá, že i jim sdělila jejich dcera KXXXX, že BXXXX ŠXXXX zemřela. Podle názoru odvolacího soudu tyto informace jednoznačně korelují s další částí výpovědi KXXXX MXXXX v tom směru, že se jmenovaná spolupodílela na vytvoření falešné identity AXXXX. Tuto pasáž odůvodnění odvolacího soudu lze tedy uzavřít konstatováním, že námitky obžalované BXXXX ŠXXXX stran nevěrohodnosti výpovědi KXXXX MXXXX jako celku, odvolací soud ve shodě se závěry soudu krajského odmítá.

Z opravného prostředku obžalované ŠXXXX vyplývá, že jednou ze základních linií její obhajoby je to, že si neuvědomovala, že by roli AXXXX pouze hrála, ale naopak, že se onou AXXXX skutečně cítila. Tuto obhajobu ovšem odvolací soud zcela jednoznačně odmítá, a to s poukazem na znalecké posudky zpracované jak znalkyněmi MUDr. Hamplovou, PhDr. Zapletalovou a MUDr. Hajnovou a stejně tak znalecký posudek zpracovaný znalci ÚVN Praha. Odvolací soud si je samozřejmě vědom toho, že ve věci byl zpracován též znalecký posudek na žádost obhajoby, konkrétně znalci MUDr. Weinbergerem a Mgr. et Mgr. Telcovou. Tento znalecký posudek byl ve svých závěrech diametrálně odlišný od závěrů znaleckého posudku znalkyň MUDr. Hamplové, PhDr. Zapletalové a MUDr. Hajnové. Krajský soud v Brně tedy zcela správně rozhodl o přibrání ústavu, konkrétně Ústřední vojenské nemocnice v Praze k vypracování tzv. revizního znaleckého posudku. Jak se pak podává ze spisového materiálu, ať již z písemně podaných znaleckých posudků či z výsledků zpracovatelů znaleckých posudků, jak znalkyně MUDr. Hamplová, PhDr. Zapletalová a MUDr. Hajnová, tak i zpracovatelé revizního znaleckého posudku se jednoznačně shodli na závěrech, že obžalovaná je především za své

jednání plně trestně odpovědná, nedošlo k vymizení, ale ani k podstatnému omezení ani rozpoznávacích ani ovládacích schopností. Zmiňovaní znalci se zejména shodli na tom, že v roli oné třináctileté AXXXX vystupovala obžalovaná zcela účelově a byla schopna účelově střídat role třináctileté AXXXX a dospělé BXXXX ŠXXXX. O správnosti závěru těchto dvou znaleckých posudků nepochybně, dle přesvědčení odvolacího soudu, svědčí i svědecké výpovědi, na které správně koneckonců poukazuje již nalézací soud. Je třeba v této souvislosti výslovně zmínit výpověď samotné matky obžalované BXXXX ŠXXXX, MUDr. RXXXX ŠXXXX, která vypověděla, že v průběhu jarních měsíců roku 2007 (tedy v době, kdy BXXXX ŠXXXX měla být dle svého vlastního tvrzení v pozici oné AXXXX, aniž si tuto roli uvědomovala), navštěvovala obžalovaná v průměru jednou týdně byt svých rodičů a její matka na ní nic zvláštního nepozorovala. Obdobné skutečnosti pak vyplynuly i z výpovědi svědkyně SXXXX. V bližších podrobnostech pak odvolací soud odkazuje na příslušné pasáže v odůvodnění napadeného rozsudku (viz zejména str. 102 – 108). Se závěry tam uvedenými se odvolací soud zcela ztotožnil. Konstatuje tedy, že i podle jeho přesvědčení, které je opřeno o obsah spisového materiálu, dospěl ke zcela jednoznačnému závěru, že tvrzení obžalované BXXXX ŠXXXX o tom, že si neuvědomovala, že vystupuje v roli třináctileté AXXXX, je tvrzením lživým. Naopak je zcela jednoznačně prokázáno, že role AXXXX a BXXXX ŠXXXX účelově střídala, a to podle výhodnosti situace. V této souvislosti je dále třeba reagovat na tvrzení obžalované ŠXXXX, že byla na chatě ve XXXXX ve stejném postavení jako oba nezletilí a že byla předmětem stejného týrání jako AAAAA a BBBB. Obžalovaná dokonce ve svých výpovědích popisovala tzv. „terapie“, kterým byla podrobována v době předcházející období léta roku 2007. V této souvislosti je ovšem třeba konstatovat, že výpovědi obžalované BXXXX ŠXXXX ohledně tzv. terapií (ve skutečnosti extrémně brutálního týrání, a to i sexuálně motivovaného) jsou v naprosto zásadním rozporu s provedenými důkazy. Především obžalovaná uváděla, že na těchto terapiích se podílely KXXXX MXXXX, KXXXX MXXXX a HXXXX BXXXX. Žádná ze jmenovaných nic takového nepotvrdila. Obžalovaná dále tvrdila, že svědkyně SXXXX ji měla ošetřovat krvácející zranění, která jí měla být způsobena jednáním blíže nespecifikovaných pachatelů na chatě ve XXXXX. Jak plyne ze spisového materiálu, zmiňovaná svědkyně byla k této problematice vyslechnuta a tyto skutečnosti popřela. Zejména však o nevěrohodnosti tvrzení obžalované ŠXXXX o charakteru onoho týrání svědčí důkazy exaktní povahy, a to především znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, zpracovaný MUDr. Zeleným, který uvedl, že na těle obžalované neshledal známky po natolik brutálním týrání, o kterém hovoří obžalovaná. Obžalovaná také, jak vyplývá z jejích výpovědí, opakovaně popisuje brutální formy sexuálního zneužívání, a to jak vaginálního, tak i análního. Z listinných důkazů přitom jednoznačně vyplývá, že obžalovaná je virgo intacta, a tudíž nikdy nemohlo k žádnému sexuálnímu zneužívání, tím méně v natolik brutální formě, jak jej obžalovaná popisuje, dojít. Pokud v této souvislosti obžalovaná zpochybňuje validitu znaleckých posudků zpracovaných ať již znalkyněmi MUDr. Hajnovou, MUDr. Hamplovou či PhDr. Zapletalovou, popřípadě i revizního znaleckého posudku zpracovaného znalci ÚVN Praha, potom její argumentace nemá naprosto žádnou oporu ve spisovém materiálu. Jedná se pouze o její názor, který je zcela evidentně motivován tím, že oba citované znalecké posudky vyznívají vůči ní nepříznivě. To však samozřejmě ničeho nemění na věcné správnosti obou těchto posudků. Vycházeje ze situace, že obžalovaná prokazatelně účelově vystupovala v roli třináctileté mentálně retardované AXXXX, je

nutno mít za to, že není možno akceptovat její obhajobu, že na chatě byla předmětem stejného týrání jako oba nezletilí. Je totiž nutno naopak vycházet z faktu prokázaného shora naznačenými znaleckými posudky, že obžalovaná si velmi dobře uvědomovala, že není třináctiletou AXXXX. Fakticky byla třiatřicetiletou dospělou ženou, která mohla kdykoli onu chatu, pokud by to bývala chtěla, opustit. Pokud v této souvislosti nezletilí BBBBB a AAAAA hovoří o tom, že na chatě byla bita i AXXXX, potom vysvětlení je jasné. Je třeba se opřít o výpověď KXXXX MXXXX, která hovořila o tom, že podle instrukcí onoho tajemného doktora měla být naoko trestána i AXXXX, a to proto, aby si chlapi uvědomili, že nebudou-li poslouchat, bude trpět AXXXX, kterou oni v té době skutečně zjevně měli rádi. Koneckonců ze spisového materiálu vyplývá, že poté, co byli chlapi umístěni do XXXXX, pak, pokud hovořili o AXXXX, pak zejména v oněch prvotních časových fázích od umístění do XXXXX, o ní hovořili skutečně velmi pěkně, dokonce ji označovali „bohem vyvolenou“. O tom, že obžalovaná BXXXX ŠXXXX roli AXXXX pouze hraje, svědčí kromě výše uvedeného též obsah dopisu, který byl napsán její matkou a který byl obžalované ŠXXXX adresován do vazby (viz č.l. 5084). V rámci tohoto dopisu kromě jiného uvádí matka obžalované ŠXXXX, že onen nový znalecký posudek je „tak trochu extrém – rozumíme si“. Je zcela evidentní, že pokud by tvrzení obžalované ŠXXXX o tom, že se cítí být třináctiletou dívkou, bylo pravdivé, pak by těžko s ní její matka takto sofistikovaným způsobem komunikovala. Koneckonců přehlédnout nelze ani fakt, že obžalovaná je vysokoškolsky vzdělanou ženou, která absolvovala XXXXX v XXXXX. Obsahem oněch znaleckých posudků, zpracovaných znalkyněmi MUDr. Hajnovou, MUDr. Hamplovou, PhDr. Zapletalovou a znalci ÚVN Praha, lze také vyvrátit tvrzení obžalované, že trpí temporální epilepsií. Znalci se k těmto jejím záchvatům, které byly prokázány, vyjadřují a hovoří o tom, že se zjevně jednalo o záchvaty, které neměly charakter záchvatu epileptických. O komplexní nevěrohodnosti výpovědi obžalované ŠXXXX jako celku pak nepochybně svědčí i fakt, že jmenovaná kromě jiného uváděla též, že si nepamatuje na jakoukoli plastickou operaci, kterou měla absolvovat, či že dokonce žádnou takovou operaci neabsolvovala. Přitom ze znaleckého posudku znalce MUDr. Zeleného jednoznačně vyplývá, že na jejím těle byly nalezeny jizvy charakteristické právě pro plastickou operaci prsou. Zejména však k této problematice byla vyslechnuta svědkyně TXXXX (viz č.l. 5356) a v rámci tohoto výslechu výslovně uvedla, že někdy před deseti léty ji obžalovaná ŠXXXX říkala, že se trápí kvůli svému vzhledu a rozhodla se podstoupit plastickou operaci prsou, kterou si sama zařídila i sama zaplatila. Ve shodě se závěry nalézacího soudu vyslovuje i odvolací soud své přesvědčení, že je naprosto nemožné, že by si dospělá žena nepamatovala, že by prošla takovýmto poměrně zásadním zákrokem. V této souvislosti odvolací soud reaguje na námitky obhájce obžalované ŠXXXX, prezentované v rámci veřejného zasedání stran toho, že nebyl důvod se zabývat takovými intimními podrobnostmi ze života jeho klientky, tedy podrobnostmi stran toho, zda je panna nebo zda absolvovala plastickou operaci prsou. V této souvislosti je třeba říci, že tyto skutečnosti byly ventilovány jedině a pouze proto, aby bylo prokázáno, že obžalovaná ŠXXXX je absolutně nevěrohodná, a to i ve věcech, které fakticky s trestnou činností nikterak nesouvisí. Odvolací soud se také ztotožnil se závěrem soudu prvního stupně, pokud ten jako věrohodné akceptoval výpovědi svědků manželů FXXXX, s nimiž po určitou dobu pobývala obžalovaná ŠXXXX v XXXXX. Pokud obžalovaná v rámci písemně podaného opravného prostředku i ústy svého obhájce u hlavního líčení zpochybňovala věrohodnost výpovědi obou jmenovaných svědků, potom odvolací

soud se s těmito námitkami neztotožnil. Poukazuje na to, že oba tito svědkové vypovídají naprosto shodně o roli obžalované, shodně také vypovídají o tom, že právě z její iniciativy odcestovali mimo území republiky. Tyto jejich výpovědi jsou pak v jednoznačném souladu se závěry výše citovaných znaleckých posudků o tom, že obžalovaná ŠXXXX roli AXXXX pouze hrála, a to účelově, a o tom, že účelově přecházela z jedné role do role druhé. V souvislosti s argumentací obžalované ŠXXXX o tom, že byla KXXXX MXXXX týrána, a to nejen na chatě, ale i v její domácnosti, je nutno kromě výpovědi KXXXX MXXXX, která toto popírá, poukázat i na další důkazy, které toto tvrzení obžalované vyvracejí. V této souvislosti soud odvolací poukazuje na výpovědi celé řady svědků (kupříkladu VXXXX, ZXXXX, KXXXX, KXXXX, GXXXX PXXXX, nyní MXXXX). Z výpovědi všech těchto svědků jednoznačně vyplývá, že péče KXXXX MXXXX o dívku AXXXX, byla pečlivá, téměř až extrémní. Koneckonců i z výpovědi rodinných příslušníků KXXXX MXXXX vyplývá, že tato v roce 2006 prakticky zcela omezila styk se svojí rodinou s tím, že toto odůvodňovala kromě jiného tím, že má právě v péči onu postiženou dívku z XXXXX, o kterou se musí intenzívně starat. Koneckonců ze spisového materiálu vyplývá, že KXXXX MXXXX právě z důvodu péče o AXXXX opustila i zaměstnání. Těmito skutečnostmi chce odvolací soud konstatovat, že se jeví krajně nepravděpodobné, že by jedna a táž osoba, která realizovala snad až extrémně pečlivou péči o AXXXX, byla schopna tuto trestat a to natolik brutálně, jak to popisuje obžalovaná ŠXXXX. Navíc je třeba si neustále uvědomovat, že, pokud byla obžalovaná BXXXX ŠXXXX v rodině KXXXX MXXXX v roli AXXXX, pak tuto roli AXXXX pouze, a dlužno říci, že velmi úspěšně, hrála. Je tedy zcela evidentní, že pokud by skutečně měla být objektem jakéhokoli násilného jednání ze strany KXXXX MXXXX či jiných osob, které by skutečně jako újmu na zdraví pocítovala, nic by jí nebránilo, aby z rodiny KXXXX MXXXX odešla. Bylo-li v této souvislosti argumentováno obhajobou výpovědí svědka HXXXX (viz č.l. 2078, 4929), pak je pravdou, že tento svědek popisuje situaci, kdy byl někdy v lednu roku 2007 požádán KXXXX MXXXX, aby ji odvezl někam poblíže XXXXX, kde posléze našli poblíže lesní cesty obžalovanou, která měla na hlavě igelitový pytlík a ruce a nohy měla omotány ostnatým drátem. Podle přesvědčení odvolacího soudu se ovšem nejednalo o nic jiného, než o další manipulativní jednání vůči KXXXX MXXXX, principiálně prakticky shodné jako byl výstup svědkyně VXXXX v roli falešné sociální pracovnice. Odvolací soud je přesvědčen, že i tato situace měla v KXXXX MXXXX utvrdit její přesvědčení o tom, že se skutečně jedná o mentálně retardovanou postiženou pronásledovanou dívku, kterou ona je povinna chránit.

Odvolací soud tedy uzavírá, že s ohledem na výše uvedené skutečnosti je třeba uzavřít shodný závěr, jaký uzavřel krajský soud v tom smyslu, že obžalovaná BXXXX ŠXXXX, zcela účelově hrajíc roli třináctileté postižené, týrané AXXXX, ačkoli ve skutečnosti šlo o dospělou, příčetnou ženu, odpovědnou za své jednání, byla inkorporována do rodiny KXXXX MXXXX, vzbudila společně s KXXXX MXXXX v KXXXX MXXXX pocit nutnosti náhradní rodinné péče a fakticky neustálé lékařské péče o AXXXX, takže KXXXX MXXXX následně podlehla dojmu, že je třeba s cílem záchrany oné AXXXX plnit pokyny onoho doktora. Obžalovaná ŠXXXX byla přítomna v rodině KXXXX MXXXX situacím, kdy byly týráni oba nezletilí chlapci, jak ještě v době, kdy bydleli ještě všichni v XXXXX na ulici XXXXX, tak zejména posléze na chatě ve XXXXX, kde onen „převýchovný proces“ chlapců měl být dovršen oním brutálním jednáním. Pokud pak jde o vlastní jednání, kterého se dopustila BXXXX

ŠXXXX vůči nezletilému AAAAA, spočívající v tom, že mu ponořila hlavu do lavoru naplněného vodou, pak k němu se obžalovaná fakticky doznala, byť se hájila tím, že se tohoto jednání dopustila pod psychickým, ale i fyzickým nátlakem ze strany KXXXX i KXXXX MXXXX a pod pohrůžkou, že bude sama potrestána. Tomuto jejímu tvrzení ovšem odvolací soud ve shodě se závěry nalézacího soudu nevěří, když ve shodě se závěry soudu krajského dospívá k závěru, že tvrzení obžalované BXXXX ŠXXXX o tom, že byla předmětem stejného týrání jako oba nezletilí, je tvrzením lživým. V bližších podrobnostech soud odvolací odkazuje jednak na výše uvedené pasáže svého rozhodnutí, jednak na příslušné hodnotící pasáže odůvodnění napadeného rozsudku. O samotném faktu, že k ponoření, a to opakovanému, hlavy nezletilého AAAAA do lavoru není naprosto žádných pochyb, když, jak již bylo výše uvedeno, samotná obžalovaná se k tomuto doznává, a její jednání shodně popisují i samotní nezletilý AAAAA, ale i KXXXX MXXXX i KXXXX MXXXX, byť ta podporuje její obhajobu a tvrdí, že obžalovaná ŠXXXX tak učinila pod nátlakem, ať již z její strany či ze strany její sestry KXXXX, čemuž ovšem, jak již bylo obsáhle uvedeno, soud odvolací ve shodě se soudem nalézacím neuvěřil. Na tomto místě je třeba jen stručně reagovat na tvrzení obžalované, že o jejím topení AAAAA v lavoru vypovídal pouze nezletilý AAAAA. Toto tvrzení obžalované však nemá oporu ve spisovém materiálu. Jak se podává ze spisu, o této situaci vypovídají i KXXXX MXXXX (č.l. 1821, 4432) i KXXXX MXXXX (č.l.4452, 5380).

Pokud pak jde o následek, který byl způsoben jednáním obžalované ŠXXXX tak, jak jí byl tento na zdraví, ať již fyzickým či duševním obou nezletilých synů KXXXX MXXXX tak, jak byl tento popsán v příslušné pasáži odůvodnění napadeného rozsudku, je možno konstatovat, že podle přesvědčení soudu odvolacího je třeba mít za prokázané, že obžalovaná ŠXXXX odpovídá i za tento následek, byť se svým vlastním jednáním podílela toliko na jednom útoku vůči nezletilému AAAAA. Je totiž nutno si uvědomit, jak již bylo výše poukázáno, obžalovaná žila dlouhodobě v rodině KXXXX MXXXX, situaci, kdy roli třináctileté retardované AXXXX pouze hrála. Ve skutečnosti byla v dané situaci příčetná, časově i místně orientovaná, a tudíž musela velmi dobře vědět, jaké metody jsou vůči oběma nezletilým aplikovány. Za této situace zcela nepochybně odpovídá za ony následky, které byly na zdraví nezletilých způsobeny.

Odvolací soud tedy uzavírá, že podle jeho přesvědčení Krajský soud v Brně nepochybil, pokud ustálil skutkový děj tak, jak byl tento vtělen do skutkových vět napadeného rozsudku.

Pokud pak jde o právní posouzení jednání obžalované BXXXX ŠXXXX, pak zde dospěl odvolací soud k jinému názoru, než soud nalézací.

Jak plyne z výroku napadeného rozsudku, Krajský soud v Brně podřadil jednání obžalované BXXXX ŠXXXX pod skutkovou podstatu trestného činu týrání svěřené osoby podle § 215 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr.zák. Podle názoru soudu odvolacího ovšem jednání obžalované nemůže být kvalifikováno podle tohoto zákonného ustanovení, neboť obžalovaná postrádá znaky tzv. speciálního subjektu. Pachatelem trestného činu týrání svěřené osoby dle § 215 tr. zákona totiž může být pouze osoba, které byla týraná osoba svěřena do péče či výchovy. Pojmy péče a výchova

se přitom nerozumí toliko péče a výchova rodičů, popřípadě rodinných příslušníků ve vztahu k nezletilým dětem, ale jakákoli jiná péče a výchova, ať už je založena čímkoli. Skutečnost, kterou je založena péče či výchova k nezletilým dětem může spočívat nejen v platné právní úpravě či úředním rozhodnutí, ale též v konkludentním jednání – tedy ve faktické péči dospělé osoby o nezletilé dítě. Na rozdíl od spoluobžalovaných, u nichž byl jejich vztah k nezletilým založen právní úpravou (sestry MXXXX jako rodinné příslušnice), pedagogickou činností v XXXXX (HXXXX BXXXX), popřípadě faktickým svěřením nezletilých do péče (HXXXX BXXXX, JXXXX TXXXX a JXXXX ŠXXXX v rámci dovršení „převýchovného“ procesu nezletilých na chatě ve XXXXX), pak u obžalované ŠXXXX dle přesvědčení odvolacího soudu žádnou skutečnost, na jejímž základě by došlo ke svěřením obou nezletilých do její péče či výchovy, najít nelze. O případném svěřením do výchovy dle mínění odvolacího soudu netřeba uvažovat vůbec, neboť pod tímto pojmem je třeba rozumět dlouhodobější proces. Pokud jde o případné svěřením do péče, pak ani tento znak naplněn není. Pod tímto pojmem je třeba rozumět jistý vztah mezi osobou dospělou, která se stará o osobu nezletilou, která se není schopna sama o sebe postarat. V této souvislosti je třeba uvést, že je evidentní, že obžalovaná není rodinnou příslušnicí obou nezletilých, stejně tak je evidentní, že nebylo vydáno žádné úřední rozhodnutí, kterým by byli oba nezletilí, či alespoň jeden z nich, svěřeni BXXXX ŠXXXX do péče a stejně tak nedošlo, podle názoru soudu odvolacího, k žádnému takovému konkludentnímu jednání, z něhož by bylo možno dovodit, že obžalovaná ŠXXXX měla kdy ve své faktické péči či výchově některého z nezletilých. V této souvislosti je třeba poukázat na to, že obžalovaná byla uznána vinnou jednáním, spočívajícím v tom, že na chatě ve XXXXX ponořila nezletilému AAAAA hlavu do lavoru s vodou. Jak však vyplývá z provedeného dokazování, k této situaci, kterou koneckonců ani sama obžalovaná nepopírá, došlo za situace, kdy tomuto jednání byly přítomny jak KXXXX MXXXX a velmi pravděpodobně i KXXXX MXXXX, jakožto prakticky nejbližší (KXXXX MXXXX) či blízké (KXXXX MXXXX) rodinné příslušnice obou nezletilých. Podle názoru odvolacího soudu nebylo prokázáno, že by, zejména KXXXX MXXXX, jakožto matka obou nezletilých chlapců, kterážto právě s ohledem na tento příbuzenský vztah realizovala péči či výchovu o ně, svěřila jakýmkoliv úkonem oba nezletilé, či alespoň jednoho z nich, do péče či výchovy BXXXX ŠXXXX. Z výpovědí jak KXXXX MXXXX, tak i do jisté míry KXXXX MXXXX totiž plyne, že k topení AAAAA v lavoru obžalovanou ŠXXXX došlo v situaci, kdy ve stejné místnosti byly přítomny obě sestry MXXXX. Naopak z žádného důkazu nevyplývá, že by před vlastním topením kterákoli ze sester MXXXX požádala, či uložila obžalované ŠXXXX, aby se o AAAAA starala, či aby jej kupř. hlídala. Nedošlo tedy ke svěřením AAAAA do péče popř. výchovy obžalované ŠXXXX ani výslovným pokynem či žádostí některé ze sester MXXXX, ale ani žádným konkludentním úkonem z jejich strany. Podle přesvědčení odvolacího soudu tedy není možné z výše uvedených důvodů jednání obžalované ŠXXXX, tak jak bylo popsáno ve skutkové větě rozsudku, kvalifikovat podle ustanovení § 215 tr.zák., protože v jejím jednání nelze shledat naplnění jednoho ze znaků objektivní stránky skutkové podstaty tohoto trestného činu, konkrétně svěřením nezletilého AAAAA do péče či výchovy.

Odvolací soud však dospěl k závěru, že jednání obžalované BXXXX ŠXXXX je možno podřadit pod ustanovení § 215a tr.zák., tedy trestného činu týrání osoby žijící ve společně obývaném bytě nebo domě. Pachatelem tohoto trestného činu je ten, kdo týrá osobu blízkou nebo jinou osobu žijící s ním ve společně obývaném bytě

nebo domě, a ve smyslu odstavce 2 písm. a) tohoto zákonného ustanovení bude přísněji potrestán ten, kdo spáchá čin uvedený v odstavci prvním zvlášť surovým způsobem nebo na více osobách. Podle přesvědčení odvolacího soudu všechny zákonné znaky tohoto trestného činu byly jednáním obžalované BXXXX ŠXXXX naplněny. Především je třeba poukázat na to, že zcela evidentně obžalovaná BXXXX ŠXXXX, a znovu zde soud odvolací zdůrazňuje, jakožto dospělá, přičetná osoba, žila po poměrně dlouhou dobu (cca půl roku) ve společné domácnosti s oběma nezletilými. Zde má soud na mysli pobyt obžalované ŠXXXX v domácnosti KXXXX MXXXX v XXXXX, na ulici XXXXX. Odvolací soud je tedy přesvědčen, že na nezletilého AAAAA je možné v duchu výše uvedeného ustanovení trestního zákona hledět jako na tzv. jinou osobu, neboť byla splněna podmínka, že AAAAA žil s pachatelem, tedy s BXXXX ŠXXXX ve společně obývaném bytě po poměrně dlouhou dobu. Není přitom rozhodné, že se nejednalo o osobu blízkou, když zákon za onu tzv. „jinou osobu“ označuje jakoukoli jinou osobu, než právě osobu blízkou, která žije s pachatelem ve společně obývaném bytě nebo domě. Na závěru o společně obývaném bytě, podle přesvědčení odvolacího soudu, ničeho nemění ani fakt, že k onomu jednání obžalované ŠXXXX vůči nezletilému AAAAA došlo nikoliv v onom bytě na ulici XXXXX v XXXXX, ale na chatě v obci XXXXX. Zcela evidentně tato chata má charakter obydlí, které zcela zjevně kromě jiného používá ochrany ustanovení § 238 tr.zák. a je tedy na ni nutno nahlížet jako na quasibyt či quasidům. Zejména však, dle názoru odvolacího soudu, nejde o nic jiného, než o určité kontinuální pokračování společného žití či společného obývání bytu obžalovanou i nezletilým AAAAA, když nešlo fakticky o nic jiného, než o analogii situace, kdy rodina odjede na výlet na chatu. Tedy skutečnost, že k jednání obžalované ŠXXXX vůči nezletilému AAAAA nedošlo přímo v bytě na ulici XXXXX, ale na chatě v obci XXXXX podle názoru odvolacího soudu na použité právní kvalifikaci ničeho nemění. Stejně tak má soud odvolací za naplněny další zákonné znaky použité skutkové podstaty, a to zejména, že na jednání obžalované BXXXX ŠXXXX vůči nezletilému AAAAA, je nutno nahlížet jako na jednání, vykazující znaky týrání. Týráním je nutno rozumět jakékoli zlé nakládání, vyznačující se vyšším stupněm hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalostí, které týraná osoba pociťuje jako těžké příkoří. Onu trvalost je potom třeba posuzovat v závislosti na intenzitě onoho zlého nakládání. Nevyžaduje se, aby šlo o jednání soustavné nebo delší dobu trvající. V konkrétní situaci v této trestní věci je evidentní, že nezletilý AAAAA musel ono jednání považovat za jednání značně stresující, když koneckonců i z výpovědi znalce MUDr. Zeleného, učiněné u veřejného zasedání u odvolacího soudu, vyplynulo, že jednáním, které bylo užito obžalovanou ŠXXXX, může v teoretické rovině dojít i k utonutí osoby, které je ponořována hlava do lavoru s vodou. Odvolací soud je tedy toho názoru, že o naplnění znaku týrání v daném případě není pochyb. Pokud pak jde o naplnění znaku kvalifikované skutkové podstaty trestného činu ve smyslu § 215a odst. 2 písm. a) tr.zák., tedy spáchání činu zvlášť surovým způsobem, potom podle názoru odvolacího soudu byl i tento znak naplněn. V této souvislosti je třeba především mít na paměti fakt, že poškozený nezletilý AAAAA byl po celou dobu na chatě vystaven intenzivnímu týrání ať už psychickému či fyzickému, a zcela zjevně musel pociťovat jednání ze strany BXXXX ŠXXXX, spočívající v tom, že mu byla opakovaně ponořována hlava do lavoru s vodou, až se této vody napil, jako jakési pokračování v tomto jednání a zcela zjevně na něj muselo mít takový dopad, že je musel vnímat jako jednání surové, brutální, ohrožující ho na životě a výrazně psychicky stresující. Podle názoru

odvolacího soudu je možné jednání obžalované ŠXXXX právě s ohledem na věk nezletilého AAAAA a na situaci, ve které se na chatě ve XXXXX nacházel, nahlízet jako na jednání s tak výraznou mírou brutality, která se vymyká z rámce běžného u většiny trestných činů tohoto druhu. Právě výše zmíněné okolnosti podměnily použití vyšší trestní sazby, neboť pro svou závažnost podstatně zvýšily stupeň nebezpečnosti trestného činu pro společnost. Proto tedy odvolací soud shledal jednáním obžalované ŠXXXX za naplněny zákonné znaky trestného činu ve smyslu § 215a odst. 1, odst. 2 písm. a) tr.zák. Pokud jde o formu zavinění, pak obžalovaná zcela nepochybně jednala v úmyslu přímém ve smyslu § 4 písm. a) tr.zák. s tím, že za onen těžší následek odpovídá minimálně v nedbalostní formě ve smyslu § 5 písm. a) tr.zák.

Pokud pak jde o otázku trestu, pak v této souvislosti odvolací soud prakticky ve shodě se závěry nalézacího soudu dospěl k závěru, že jednání obžalované BXXXX ŠXXXX vykazuje velmi vysoký stupeň společenské nebezpečnosti. Je v této souvislosti nutno poukázat na již vícekrát ventilovanou skutečnost, že obžalovaná zneužila svého postavení v rodině KXXXX MXXXX, kde sehrála roli mentálně retardovaného třináctiletého dítěte, ač se ve skutečnosti jednalo o dospělou a přičetnou ženu. V rámci této své role potom nepochybně přispěla k tomu, že vůči oběma nezletilým byly aplikovány metody, které nakonec vedly k poměrně výrazným následkům jak na jejich fyzickém, ale zejména duševním zdraví. Stejně tak v obecné rovině je třeba říci, že nalézacímu soudu nelze vytknout, že by se, pokud se týče odůvodnění výroku o trestu, nevypořádal se všemi polehčujícími i přitěžujícími okolnostmi, či že by některou z těchto okolností pominul. Je třeba dále mít na paměti, že účelem trestu ve smyslu § 23 odst. 1 tr.zák. je chránit společnost před pachateli trestných činů, zabránit odsouzenému v dalším páchání trestné činnosti a vychovat jej k tomu, aby vedl řádný život a tím působit výchovně i na ostatní členy společnosti. Již z této formulace zmíněného zákonného ustanovení je zcela evidentní, že výchovný účel trestu je toliko jedním z účelů, který každý uložený trest má plnit. Krom účelu výchovného totiž ještě musí uložený trest plnit účel represivní a též účel preventivní. Všechny tyto složky potom musí být minimálně v rovnováze. Podle názoru odvolacího soudu, potom s ohledem na skutečnosti, které vcelku precizně uvádí již nalézací soud na str. 125 – 127 odůvodnění napadeného rozsudku, pak nelze obžalované ŠXXXX ukládat trest, který by v sobě zahrnoval toliko prvky trestu výchovného. Zejména s ohledem na způsob spáchání, na to, že předmětem této trestné činnosti byly nezletilé osoby, konkrétně chlapci ve věku devět a sedm let, nelze dle názoru odvolacího soudu odhlédnout od toho, že uložený trest ve vztahu k obžalované ŠXXXX musí v sobě obsahovat též jisté nezbytné prvky trestní represe. Obžalovaná ŠXXXX byla ohrožena trestní sazbou odnětí svobody od dvou do osmi let. S přihlédnutím ke všem výše uvedeným okolnostem pak dospívá odvolací soud k závěru, že přiměřeným trestem stupni společenské nebezpečnosti jednání obžalovaného i osobě pachatele tohoto trestného činu je trest v polovině zákonem stanovené trestní sazby, když, jak již bylo výše uvedeno, bylo třeba přihlídnout zejména k onomu téměř fatálnímu následku, který se projevil zejména na psychice obou nezletilých chlapců.

Pokud jde o způsob výkonu trestu odnětí svobody, pak obžalovaná byla ve shodě s rozsudkem Krajského soudu v Brně zařazena pro výkon trestu do věznice s ostrahou ve smyslu § 39a odst. 2 písm. c) tr.zák., neboť ani odvolací soud

neshledal žádných okolností, pro které by měla být případně zařazena ať již do mírnějšího nebo do přísnějšího typu věznice.

Konečně pokud jde o výrok v rámci adhezního řízení, je třeba konstatovat, že, pokud jde o vlastní vyčíslení částek, jež byla obžalovaná, společně a nerozdílně s ostatními spolupachateli, kterým byla tato povinnost uložena ve výroku citovanými rozhodnutími Krajského soudu v Brně a Vrchního soudu v Olomouci, zavázána zaplatit, je třeba poukázat na příslušné znalecké posudky, které byly předloženy opatrovníci obou nezletilých v rámci připojení se k trestnímu řízení. I odvolací soud se ztotožnil s postupem Krajského soudu v Brně, pokud ten ustálil solidární odpovědnost všech obžalovaných, neboť je třeba vyjít ze závěru, že každý z obžalovaných se na způsobení škodlivého následku na zdraví nezletilých poškozených podílel jistou měrou. Proto tedy odvolací soud fakticky ve shodě se závěry soudu prvního stupně zavázal obžalovanou ŠXXXX k náhradě způsobené škody oběma nezletilým, pochopitelně solidárně s ostatními spolupachateli.

Odvolací soud tedy shrnuje, že neshledal pochybení Krajského soudu v Brně, pokud jde o ustálení skutkového děje, tak jak byl tento posléze vtělen do příslušných skutkových vět napadeného rozsudku. Dospěl k odlišnému názoru, pokud jde o právní kvalifikaci obžalované, a tudíž shledal na straně rozsudku vady předpokládané v ustanovení § 258 odst. 1 písm. d) tr.ř. Napadený rozsudek tedy zrušil, nicméně s ohledem na to, že se jednalo o vadu, kterou bylo možno napravit před samotným odvolacím soudem, rozhodl sám za splnění podmínek § 259 odst. 3 tr.ř. tak, že na základě nezměněného skutkového děje uznal obžalovanou BXXXX ŠXXXX vinnou ze spáchání trestného činu týrání osoby žijící ve společně obývaném bytě nebo domě ve smyslu § 215a odst. 1, odst. 2 písm. a) tr.zák. Pokud jde o uložený trest, pak se odvolací soud fakticky ztotožnil s postupem soudu prvního stupně, neboť obžalovaná byla i při nově zvolené právní kvalifikaci ohrožena naprosto stejnou trestní sazbou jako při právní kvalifikaci zvolené Krajským soudem v Brně. Odvolací soud také ve shodě se závěry nalézacího soudu zařadil obžalovanou pro výkon uloženého trestu do příslušného typu věznice, a rovněž tak ve shodě se závěry Krajského soudu v Brně rozhodl o povinnosti obžalované uhradit způsobenou škodu. Je tedy možno uzavřít, že výše uvedená změna byla učiněna na podkladě obou podaných opravných prostředků a že tedy oba odvolatelé byli fakticky úspěšní, byť z jiných důvodů, než které ve svých opravných prostředcích uváděli. Obecně je možno ovšem konstatovat, že námitky, které se v opravných prostředcích obou odvolatelů objevily, zejména co do ustálení skutkového děje, byly vyhodnoceny jako irelevantní.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný. **Do dvou měsíců** od jeho doručení je možno proti němu podat **dovolání**. Dovolání mohou podat **nejvyšší státní zástupce** pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí a **obviněný** pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat **pouze prostřednictvím obhájce**. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se za dovolání nepovažuje. **Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni** (v daném případě **u Krajského soudu v Brně**). **O dovolání**

rozhoduje Nejvyšší soud České republiky v Brně. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 4 tr. ř.) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. ř. nebo § 265b odst. 2 tr. ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Olomouci dne 9.4.2009.

JUDr. Milan K a d e r k a v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Martina Novotná